

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124201446
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5124201446.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. X, zast.: Centrum Správnej Pomoci Prievidza, so sídlom 1.mája 388/8, 97242 Lehota pod Vtáčnikom, IČO: 51 876 141, zast. na doručovanie: E. E. F., bytom G. XX, XXX XX B., 2/ H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. 6, 3/ mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. 6, 4/ mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. X, žalobcovia 3/ - 4/ zast. zákonným zástupcom: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. X, proti žalovaným: 1/ EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, práv. zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, 2/ AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s. r. o., IČO: 46 141 341, so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, zast.: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA – Marek Piršel s.r.o., IČO 47 255 498, Kopčianska 10, Bratislava, 3/ EOS Slovensko Investment LC, s.r.o., IČO: 47 032 979, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, práv. zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že dobrovoľná dražba č. XXX/XXXX konaná dňa XX.XX.XXXX o 15,15 v Salóniku Cabinet na prízemí hotela BOUTIQUE HOTEL DUBNÁ SKALA, I. XXX/X, XXX XX J., a to nehnuteľnosti - rodinný dom, LV XXX, súpisné číslo X, parcela XXX/XX, pozemky parc. č. XXX/X – 292 m², XXX/XX – 112 m² a č. XXX/XX - 27 m², obec C. D., katastrálne územie C. D., katastrálny úrad Žilina, j e n e p l a t n á.

II. Žalovaný 1/ j e p o v i n n ý nahradiť žalobcom 1/ až 4/ trovy konania v plnom rozsahu.

III. Súd žalobcom 1/ až 4/ voči žalovaným 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd dňa 01.02.2024 sa žalobcovia 1/ až 4/ domáhali určenia, že dobrovoľná dražba č. 066/2023 konaná dňa 06.11.2023 o 15,15 v Salóniku Cabinet na prízemí hotela BOUTIQUE HOTEL DUBNÁ SKALA, I. XXX/X, XXX XX J., a to nehnuteľnosti - rodinný dom, LV XXX, súpisné číslo X, K. XXX/XX, pozemky parc. č. XXX/X – 292 m², XXX/XX – 112 m² a č. XXX/XX - 27 m², obec C. D., katastrálne územie C. D., katastrálny úrad Žilina, je neplatná.

2. Žalobu odôvodnili tým, že žalobcovia 1/ až 4./ sú vlastníckmi nehnuteľností, a to rodinný dom, súpisné číslo X, parcela XXX/XX, LV XXX, pozemky parc. č. XXX/X – 292 m², XXX/XX – 112 m² a č. XXX/XX - 27 m², katastrálne územie C. D., katastrálny úrad Žilina, v podiele žalobkyňa 1/ - 7/10, žalobca 2/ - 1/10, žalobkyňa 3/ - 1/10 a žalobkyňa 4/ - 1/10. Dňa 19.10.2011 uzatvorila žalobkyňa 1/ a jej nebohý manžel, H. B. s právnym predchodcom žalovaného 1/ Zmluvu o poskytnutí úveru č. 212272, na základe ktorej sa

právny predchodca žalovaného 1/ zaviazal poskytnúť úver vo výške 30.000 eur. Súčasne so zmluvou dňa 19.10.2011 žalobkyňa 1/ so svojím manželom podpísali Zmluvu o zriadení záložného práva. Keď manžel žalobkyne zomrel, jeho podiel prešiel na žalobcov 1/ až 4/.

3. Žalobkyňa 2/ sa dostala koncom roku 2016 do finančných problémov z dôvodu tragického úmrtia jej manžela, a preto jej právny predchodca žalovaného 1/ dňa 17.10.2017 zaslal poslednú výzvu pred zosplatením, nakoľko k tomuto dátumu bola v omeškaní viac ako 3 splátky. Nakoľko nedošlo k uhradeniu omeškaných splátok, vyhlásil právny predchodca žalovaného 1/ dňa 17.11.2017 úver za predčasne splatný listom vo veci vyhlásenie úveru za predčasne splatný a dňa 03.01.2018 zaslal oznámenie o začatí výkonu záložného práva. Následne dňa 07.06.2018 oznámil právny predchodca žalovaného 1/ postúpenie pohľadávky na žalovaného 1/

4. Žalovaný 1/ pokračoval vo výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby, 1. kolo bolo neúspešné, a preto dňa 19.09.2023 zaslal žalovaný 2/ žalobcom 1/ až 4/ oznámenie o opakovanej dražbe určenej na termín 06.11.2023. Dňa 06.11.2023 sa uskutočnilo druhé kolo dražby, ktoré bolo úspešné a vydražiteľom sa stal žalovaný 3./ Žalobcovia uvedenú skutočnosť dokladovali notárskou zápisnicou č. N 1590/2023, Nz 35570/2023, NCR1s 36377/2023. Listom zo dňa 27.11.2023 zaslal žalovaný 2/ žalobcom 1/ až 4/ výzvu na odovzdanie nehnuteľnosti. K odovzdaniu nehnuteľnosti však nedošlo, nakoľko je uvedená nehnuteľnosť jediným obydľím žalobcov 1/ až 4/, ktorí nemajú kam odísť.

5. Žalobcovia vyslovili názor, že výkon záložného práva bol v rozpore s dobrými mravmi a rovnako v rozpore s ústavným právom na obydlie a právom na súkromný život, keďže výkon záložného práva nebol v demokratickej spoločnosti a právnom štáte nevyhnutný a veriteľ sa mohol uspokojiť primeranejším spôsobom. Výkon záložného práva sa mal uskutočniť prostredníctvom dobrovoľnej dražby podľa ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“), pričom nepostačuje pre platnosť právneho úkonu uplatniť ustanovenia jedného zákona bez rešpektovania súvisiacich zákonov, bez rešpektovania Ústavy Slovenskej republiky a bez rešpektovania újného práva. Žalobcovia 1/ až 4/ namietajú výšku a splatnosť pohľadávky navrhovateľa dražby s poukazom na zákon č. 527/2002 Z. z. ZoDD, ust. § 7, odst.2. Žalobcovia 1/ až 4/ majú za to, že pravosť a výška pohľadávky obsiahnutá v „prehlásení“ je v konaní významne spochybnená a nemôže byť ani základom pre realizáciu dražby (rozsudok KS v Prešove, č. k. 14Co 51/2012). Žalobcovia 1/ až 4/ majú za to, že z nepráva (porušenie povinnosti) nemôže vzniknúť právo. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali na žalobu vedenú na tunajšom súde prvej inštancie pod sp. zn. 25Csp/95/2020, kde žalovaný 1/ vystupuje ako žalobca, ktorý sa domáha uhradenia dlžnej sumy 29.382,24 eur plus príslušenstvo. Túto žalobu súd prvej inštancie zamietol v plnom rozsahu z dôvodu neplatnosti postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalovaného 1/ s poukazom na ust. § 75 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z. z.. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný 1/ odvolanie a konanie je momentálne na odvolacom súde v Žiline.

6. Žalobcovia 1/ až 4/ poukázali aj na uznesenie KS v Banskej Bystrici č. k. 14Cp/277/2012, ktorý vo svojom odôvodnení uvádza, že „nedodržanie postupu podľa ust. §7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. ZoDD v súlade s §16 ods. 4 citovaného zákona by mohlo byť dôvodom neplatnosti dražby“. Ak by totiž podstatným dôvodom bola spochybnená výška, pravosť a splatnosť pohľadávky vo vzťahu k navrhovateľovi, tak za daných okolností by bolo potom aj sporné to, či bol dôvod na vykonanie dražby vo vzťahu k navrhovateľovi.

7. Žalobcovia 1/ až 4/ majú za to, že vyhlásenie žalovaného 1/ o pravosti a výške pohľadávky s poukazom na zákon č. 527/2002 Z. z. ZoDD, ust. § 7 ods. 2 veta druhá, je nepravdivé, kde si do pohľadávky zahrnula aj nárok, ktorý bol zo zákona neprípustný. Za týmto účelom navrhli, aby súd prvej inštancie si vyžiadal od žalovaného 2/ celý dražobný spis, aby súd prvej inštancie si mohol na základe tohto spisu overiť celý priebeh dražby od počiatku až do konečného ukončenia, pretože jedine po preskúmaní týchto dôkazov môže súd následne určiť, či je dražba platná alebo neplatná. Nie žalobcovia 1/ až 4/ potrebujú vidieť, ale súd musí mať preukázané, že proces dobrovoľnej dražby ako celku prebehol od jeho počiatku až do konca v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami ZoDD.

8. Žalobcovia 1/ až 4/ namietali platnosť právneho úkonu, a to vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru právnym predchodcom žalovaného 1/ zo dňa 17.11.2017. Ako vyplýva zo žalobného spisu, právny predchodca žalovaného 1/ oznámením zo dňa 17.10.2017 vyzval žalobkyňu 1/ na úhradu omeškaných splátok vo výške 675,89 eur, čiže viac ako 3 mesiace, t.j. podľa zákona č. 40/1964 Z. z. OZ ust. § 53 ods. 9/ - „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Z uvedeného teda vyplýva, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti mohol právny predchodca žalovaného 1/ uplatniť po

lehote 15 dní od dátumu 17.10.2017, čiže po dátume 01.11.2017. S poukazom na zákon č. 40/1964 Z. z. OZ, ust. § 565 – „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Žalobcovia 1/ až 4/ majú za to, že podľa ust. § 565 OZ mal veriteľ možnosť vyhlásiť úver za predčasne splatný do najbližšie nasledujúcej splátky, čo je podľa úverovej zmluvy k 15-temu dňu v mesiaci, čiže najneskôr do 15.11.2017. Právny predchodca žalovaného 1/ však vyhlásil úver za mimoriadne splatný až listom zo dňa 17.11.2017, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Žalobcovia 1/ až 4/ majú za to, že k platnému zosplateniu úveru je potrebné kumulatívne splnenie podmienok stanovených ust. § 53 ods. 9/ a § 565 OZ (NS SR č. k. 1Cdo/147/2017). Žalobcovia 1/ až 4/ majú za to, že právny úkon, a to vyhlásenie mimoriadnej splatnosti právnym predchodcom žalovaného 1/ zo dňa 17.11.2017 nie je platným právnym úkonom podľa § 39 OZ a z uvedeného dôvodu došlo k neplatnému zosplateniu úveru s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, č. k. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020 ods. 14.8., ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, č. k. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020, odôvodnenie bod 14.7 : ...“K doručeniu právneho úkonu formálne označeného ako „Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti“ došlo zo dňa 16. januára 2012 a k doručeniu vyhlásenia úveru za predčasne splatný došlo na základe právneho úkonu formálne označeného ako „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný z 23. februára 2012 (v zmluve bo dohodnutý pravidelný termín splátok na 15. deň v mesiaci). Z toho jednoznačne vyplýva, že veriteľ nere realizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky v súlade s druhou vetou vyššie citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, a preto išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a teda ide o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 OZ.“ 9. Žalobcovia 1/ až 4/ majú za to, že súd prvej inštancie je povinný EX OFFO skúmať platnosť, resp. neplatnosť postúpenia pohľadávky, a tak isto platnosti, či neplatnosti zosplatenia celého úveru. Poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR, č. k. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ktorý zamietol dovolanie žalobcu – EOS KSI Slovensko z dôvodu namietanej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na neplatnosť právneho úkonu podľa OZ, ust. § 53 ods. 9 a v súvislosti s § 565 OZ druhá veta – vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu a následne neplatnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu podľa zákona č. 483/2001 Zákon o bankách ust. § 92 ods. 8.

10. Ďalej žalobcovia dôvodili, že dom, ktorý bol predmetom dražby, je ich jediným obydľím. Podľa Ústavy Slovenskej republiky Článok 21 ods. (1) Obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Z uvedeného dôvodu pri vyjadrení nesúhlasu v konaní dobrovoľnej dražby bol tak uvedený do omylu žalovaný 3/, a to domnelý vydražiteľ, ktorý nikdy nemôže vydraženú nehnuteľnosť užívať, pretože je nedotknuteľným obydľím žalobkyne a jej rodinných príslušníkov. Žalobcovia 1/ až 4/ žiadali, aby súd podrobil záložnú zmluvu súdnej kontrole ex offo. Uviedli, že „.....inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 v spojení čl.20 ústavy (ako je tomu aj v prejednávanej veci), a to bez akejkoľvek (preventívnej) ingerencie súdnej moci. Záložca je tak počas celého trvania záložného práva vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorého písomné vyhlásenie o pravosti, výške a platnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, a o tom, že predmet dražby je možné dražiť, plní na účely výkonu záložného práva funkciu „exekučného titulu,“ s priamym dosahom na ústavné práva záložcu. Je otázne, či takáto konštrukcia neodporuje základným súkromnoprávnym zásadám, najmä zásade rovnosti účastníkov súkromnoprávných vzťahov (§ 2 ods.2 Občianskeho zákonníka) s rozsahom na čl. 20 Ústavy SR, kedy je vlastníckemu právu nadradené iné vecné právo vykonávané bez verifikácie oprávnenosti a dôvodnosti jeho výkonu zmocneným orgánom štátnej moci (súdom). Líniu ingerencie súdnej moci pri nútenom výkone súkromného práva podporuje aj ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva najmä k čl.8 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd v znení jeho dodatkových protokolov (porov. napr. rozsudok vo veci Paulić v. Chorvátsko z 1.marca 2010, rozsudok Novoseletskiy v .Ukrajina (Sťažnosť 47148/99).

11. Poukázali aj na nález Ústavného súdu ČR z 8. marca 2005 sp. zn. Pl. ÚS 47/04, ktorým ústavný súd zrušil ustanovenie § 36 ods. 2 českého zákona o verejných dražbách z dôvodu, že umožňovalo nútenú dražbu majetku bez toho, aby pohľadávka bola priznaná vykonateľným súdnym rozhodnutím alebo iným kvalifikovaným aktom poskytujúcim záruku vierohodnosti a kontrolovateľnosti. Ústavný súd skonštatoval, že otázky, ktoré v právnom štáte musí zodpovedať súd, zákon zveril do „ rozhodovania živnostníka - dražobníka, pričom z tohto dôvodu je predmetná právna úprava nezlučiteľná s princípmi právneho štátu.

12. Poukázali aj na vyjadrenie Európskej komisie zo 06.02.2013 k veci vedenej na súdnom dvore EÚ č. C 482/12 (konanie o prejudiciálnej otázke k veci vedenej na Okresnom súde Prešov Macinský, Macinská a FINANCREAL s.r.o.), v ktorom navrhla, aby Súdny dvor poskytol na predbežné prejudiciálne otázky túto odpoveď: „Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, akou je v prejednávanej veci § 51j ods. 1 Obč. zák. v spojení s ďalšími ustanoveniami právnej úpravy dotknutej vo veci samej, ktorá umožňuje veriteľovi vymôcť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok tak, že vykoná záložné právo predajom nehnuteľnosti aj napriek námietkam spotrebiteľa a bez posúdenia zmluvných podmienok súdom alebo iným nezávislým tribunálom.

13. Poukázali aj na rozsudok KS Prešov sp. zn. 16Co 100/13 zo dňa 25.07.2013, kde súd konštatoval vo veci: „ Odvolací súd zistil, že nepochybne zmluva uzatvorená medzi účastníkmi je zmluvou spotrebiteľskou, a preto bolo dôvodné podrobiť ju súdnej kontrole“.

14. Žalobcovia zdôraznili, že majú naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby. Žalobu považujú za vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Bez tohto určenia je právo žalobcov ohrozené a bez tohto určenia je ich právne postavenie neistým.

15. Žaloba bola podaná označeným zástupcom E. E. F., bytom G. XX, B., OZ CSP Prievidza. Žaloba bola podaná elektronicky, bez zaručeného elektronického podpisu ako príloha podania z ÚPVS (formulára zabezpečeného ZEP), ktoré bolo zabezpečené elektronickým podpisom E. E. F. pod ico://sk/51876141 s tým, že originál plnej moci doručí žalobkyňa do podateľne súdu. Prílohou bolo splnomocnenie Centra Správnej Pomoci Prievidza, 1. mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, IČO: 51 876 141, zastúpeného L. M., predsedom, ktorým splnomocnila E. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX B., na konanie v mene občianskeho združenia Centrum Správnej Pomoci Prievidza, a to predovšetkým účasťou a zastupovaním spotrebiteľov na súdnych pojednávaniach.

16. Dňa 01.02.2024 bola do podateľne súdu doručená plná moc, ktorou A. B. splnomocňuje Centrum správnej pomoci Prievidza, 1. mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, IČO: 51 876 141, zast. E. E. F. na zastupovanie pred Okresným súdom Žilina, datované 30.01.2024, opatrené podpismi splnomocniteľa a plnomocnenca. Uvedené plnomocnenstvo podľa obsahu nebolo udelené na zastupovanie mal. žalobkyň 3/ a 4/, ktoré sú zastúpené matkou ako zákonnou zástupkyňou.

17. Žalobca 2/ oznámil súdu, že trvá na žalobe a dňa 10.10.2024 oznámila žalobkyňa 1/, že ako zákonná zástupkyňa žalobcov 3/ a 4/ trvá na podanej žalobe. Prílohou podaní nebola podpísaná žaloba a žalobu obsiahnutú v spise nepodpísali.

18. Súd vlastnoručne podpísané oznámenie o tom, že žalobca trvá na podanej žalobe považoval odstránenie vady spočívajúcej v absencii podpisu podania vo veci samej so zachovaním dátumu podania žaloby.

19. Zástupca žalobkyne 1/ poukázal na vyjadrenie publikované v Bulletin slovenskej advokácie č. 4/2022, kde JUDr. František Sedlačko, PhD., LL.M., v ktorom je uvedené: „Zo všeobecných ustanovení CSP vyplýva, že elektronické podanie vo veci samotnej musí byť autorizované podľa osobitného predpisu (ZeG a nariadenie eIDAS) alebo dodatočne doručené v desaťdňovej lehote, inak naň súd bez výzvy neprihliada (§123 odst. 2 CSP) Systém elektronickej komunikácie so súdom však umožňuje autorizovanie elektronického podania, resp. elektronického formulára, ale aj súvisiacich príloh alebo elektronických správ, ktoré nie sú elektronickým podaním vo veci samotnej. V uvedenom prípade podal advokát žalobcu včas odvolanie proti zamietavému rozsudku okresného súdu. Na komunikáciu so súdom použil Ústredný portál verejnej správy (slovensko.sk) a službu „Všeobecná agenda“. V rámci tejto služby vytvoril elektronickú správu, v ktorej súd informoval, že v konkrétnej veci predkladá odvolanie žalobcu. Táto správa bola riadne elektronicky podpísaná kvalifikovaným elektronickým podpisom advokáta. Neobsahovala však zákonné náležitosti odvolania a išlo iba o tzv. sprievodnú správu. V jej prílohe žaloby bolo samotné odvolanie žalobcu vo formáte bežného textového súboru MS WORD (.docx), ktoré nebolo autorizované, resp. elektronicky podpísané. Na Ústrednom portáli verejnej správy ANI NIE JE MOŽNÉ elektronicky podpísať voľne editovateľný súbor v takomto formáte, keďže nespĺňa predpísané štandardy (výnos MF SR č.55/2014 Z.z. a od 1.5.2020 vyhláška č. 78/2020 Z.z.) Súbor, ktorý je možné elektronicky podpísať je štandarde vo formáte PDF. V súhrne teda možno konštatovať, že došlo k včasnému podaniu odvolania v elektronickej podobe prostredníctvom ÚPVS, pričom riadne autorizovaná bola len sprievodná správa v rámci služby „Všeobecná agenda“. K nej priložený textový súbor, obsahujúci samotné odvolanie, . Nebol autorizovaný, resp. elektronicky podpísaný. Súd prvej inštancie túto vadu ignoroval a jej procesnými dôsledkami sa zaoberal až odvolací súd na základe

osobitnej námietky k odvolaniu. Odvolací súd sa stotožnil s argumentom o nedostatku odvolania, avšak v priamom rozpore so znením § 125 ods. 2 CSP vrátil spis bez rozhodnutia súdu prvej inštancie a uložil mu povinnosť postupovať podľa ust. §373 odst. 1 CSP, teda vyzvať odvolateľa na odstránenie vedy spočívajúcej v absencii podpisu odvolanie. Na výzvu súdu advokát žalobcu vadu odstránil a elektronicky doručil odvolanie vo formáte PDF, ktoré bolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom.“

20. Tiež poukázal na vyjadrenie Európskeho súdneho dvora – Agenda : Spracovanie prípadov online a elektronická komunikácia so súdmi, posledná aktualizácia zo dňa 30.05.2023, ktorý v prípade Slovenska na otázku č. 4 – Majú byť podrobnosti žaloby predložené v nejakom konkrétnom formáte, odpovedá: Nevyžaduje sa konkrétny formát, podanie sa posudzuje podľa obsahu. Ak absentuje náležitosť v podaní, súd vydá uznesenie, ktorým účastníka vyzve na jeho opravu alebo doplnenie v lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 10 dní.

21. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k žalobe prezentoval názor, že žalobca v žalobe len zmätočne a nezrozumiteľne odkazuje na rôzne ustanovenia právnych predpisov a rozhodnutí súdov bez riadneho zdôvodnenia a bez konkretizácie ich súvislosti na danú vec, pričom prezentuje súdu vlastný, nezmyselný výklad týchto zákonných ustanovení. Zo žaloby je zrejme, že vychádza z neznalosti a nepochopenia právnych predpisov SR, ktoré je potrebné aplikovať na konkrétny prípad. Žalobca tak produkuje podania spôsobujúce prieťahy s cieľom vyhnúť sa splateniu svojich dlhov a vráteniu finančných prostriedkov, ktoré boli žalobcovi reálne poskytnuté a tieto spotreboval. Žaloba je len vopred pripravený „univerzálny“ vzor s menšími úpravami, ktorý poskytuje tzv. spotrebiteľské združenie údajne založené na ochranu práv spotrebiteľa s označením Centrum správnej pomoci. Zo sledovania aktivít tohto združenia z posledných rokov je však možné pozorovať úplný opak. Toto združenie si na „pomoci spotrebiteľom“ vytvorilo zárobkovú činnosť, pričom ľudia, ktorí sa obrátia na toto spotrebiteľské združenie sa často mylne domnievajú (vzhľadom na nepochybnú zameniteľnosť názvu), že ide o Centrum právnej pomoci, ktoré je štátnou rozpočtovou organizáciou zriadenou Ministerstvom spravodlivosti SR na základe zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Galanta zo dňa 30.05.2023 sp. zn. 28Csp/75/2022, ktorým súd nepripustil zastúpenie žalobcu Centrom správnej pomoci s odôvodnením: Súd vychádzajúc nielen zo žaloby a úkonov žalobcov v tomto spore, ale najmä vychádzajúc z vlastných poznatkov a skúseností získaných v rámci svojej činnosti, pristúpil k nepripusteniu zastúpenia žalobcu v 1. rade Občianskym združením Centrum správnej pomoci Galanta, ktoré ako osoba bez oprávnenia poskytovať právne služby podľa zákona o advokácii alebo osobitných predpisov vystupuje ako zástupca vo viacerých sporoch na tunajšom súde. Navyše predmetné občianske združenie iniciuje konania na základe kvalitatívne nedostatočných žalôb, v ktorých žalobách absentujú základné skutkové tvrdenia, pričom predmetné žaloby sú vo väčšine prípadov nedôvodné, spotrebiteľ je teda v rámci náhrady trov konania ako neúspešná strana sporu zaviazaný k náhrade trov konania a právneho zastúpenia protistrany, čo rozhodne nemožno kvalifikovať ako konanie v záujme ochrany spotrebiteľa, čoby slabšej strany sporu, práve naopak. Uvedené občianske združenie týmto spôsobom nežiaduco navyšuje trovy konania na úkor spotrebiteľa, pričom osoby konajúce v mene občianskeho združenia celkom zrejme nedisponujú elementárnymi znalosťami dotknutej problematiky. Nekvalifikovanosť osôb konajúcich v mene občianskeho združenia sa v danom prípade prejavuje aj nezvládnutím komunikácie so súdom, neadekvátnymi reakciami na výzvy súdu. Súd zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že konanie Centra správnej pomoci Galanta vykazuje znaky pokútnictva, t.j. poskytovania právnych služieb bez oprávnenia.

22. Pokiaľ Žalobca tvrdí, že výkon záložného práva bol v rozpore s dobrými mravmi, žalovaný v 2/ uvedené kategoricky odmieta, pričom zdôraznil, že žalobca nijako nešpecifikuje, v čom by mal byť výkon záložného práva v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný 2/ v tejto súvislosti navyše poukázal na ust. § 853 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Podľa odseku 1 nemožno použiť ustanovenia o ochrane nájmu bytov podľa § 711 až 712c ani ustanovenie § 3 na právne vzťahy medzi záložnými veriteľmi a vlastníkom bytu alebo rodinného domu pri zániku jeho vlastníctva na základe uplatnenia záložného práva.

23. Žalovaný 2/ upriamil pozornosť práve na správanie žalobcu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca namieta primeranosť výkonu záložného práva, čo za daného stavu považuje za absurdné. Pohľadávka navrhovateľa bola ku dňu dražby vo výške 41.931,9 eur a znalec ohodnotil predmet dražby sumou 69.200 eur (vydražené za 51.900 eur). To znamená, že nie je možné namietat neprimeranosť výkonu záložného práva. Žalobca niekoľko rokov na úhradu svojho dlhu nevykonal žiadnu platbu ani len minimálnymi splátkami. Z uvedeného je zrejme, že žalobca nemal a nemá žiadny záujem vrátiť finančné prostriedky, ktoré mu boli požičané. Preto bol žalovaný 2/ nútený vykonať dražbu zálohu. V súvislosti s námietkou žalobcu ohľadom pravosti, výšky a splatnosti pohľadávky vo vyhlásení navrhovateľa dražby

uskutočneného v zmysle ust. § 7 ods. 2 ZoDD, žalovaný 2/ poukázal na ust. § 33 ods. 2 ZoDD, podľa ktorého navrhovateľ dražby zodpovedá za správnosť vyhlásenia o tom, že predmet dražby je možné dražiť (§ 7 ods. 2). Záložný veriteľ zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením povinnosti podľa tohto odseku, sa nemožno zbaviť.

24. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ by aj došlo k nesprávosti vyhlásenia uskutočneného podľa ust. § 7 ods. 2 ZoDD, uvedené nie je dôvodom na určenie neplatnosti dražby. Žalobca má možnosť využiť inštitút žaloby o náhradu škody voči navrhovateľovi dražby. Na riešenie takejto zodpovednosti v rámci osobitného konania o neplatnosť dražby v zmysle ust. § 21 ods. 2 ZoDD však nie je priestor.

25. S ohľadom na námietku žalobcu ohľadom prebiehajúceho súdneho konania o zaplatenie pohľadávky pod sp. zn. 29Csp/95/2020 a s tým súvisiacej údajnej spornosti pohľadávky, žalovaný 2/ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 156/2009 zo dňa 29.03.2010, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že uskutočneniu dobrovoľnej dražby nebráni súbežne prebiehajúce súdne konanie, v ktorom sa záložný veriteľ voči záložnému dlžníkovi domáha uspokojenia pohľadávky zabezpečenej záložným právom, čo znamená, že záložný veriteľ nemá exekučný titul a pravosť, výška a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva (§ 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách), môže byť sporná, nebráni záložnému veriteľovi realizovať záložné právo v rámci ním navrhovanej dobrovoľnej dražby.

26. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/393/2016 zo dňa 14.09.2016, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia: Relevantná súdna prax dospela k záveru, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženía plnení zo spotrebiteľských zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie; tento záver vyplýva z rozhodovacej praxe Súdného dvora Európskej únie (pozri rozsudok zn. C-43/2013 H. F. proti SMART Capital, a.s., zo dňa 10.09.2014) ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky (pozri uznesenie sp. zn. PL. ÚS 23/2014 zo dňa 24.09.2014). (...) Spornosť pohľadávky, pre ktorú sa dražba uskutočňuje, nebráni záložnému veriteľovi navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Výslovne to uviedol Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. PL. ÚS 23/14 zo dňa 24. 09. 2014, podľa ktorého záložný veriteľ je oprávnený navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi veci a vlastníkovi veci potom patrí na ochranu vlastníckeho práva žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby. K rovnakému záveru, že uskutočneniu dobrovoľnej dražby nebráni súbežne prebiehajúce súdne konanie, v ktorom sa záložný veriteľ voči záložnému dlžníkovi domáha uspokojenia pohľadávky zabezpečenej záložným právom, čo znamená, že záložný veriteľ nemá exekučný titul a pravosť, výška a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva (§ 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách), môže byť sporná, nebráni záložnému veriteľovi realizovať záložné právo v rámci ním navrhovanej dobrovoľnej dražby, dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Cdo/156/2009 z 29.03.2010.

27. V súvislosti so žalobcom tvrdenu potrebou súdnou cestou zabezpečiť do súdneho spisu dražobný spis, žalovaný 2/ uviedol, že po celý čas konania dražby, ako aj v súčasnosti, vedie riadnu spisovú dokumentáciu a je pripravený v zmysle zákona umožniť žalobcovi nazeranie do dražobného spisu, ako aj vyhotovenie kópií (§ 8 ods.2 ZoDD). Žalobca však túto možnosť nikdy nevyužil. Považujeme za neprípustné, aby žalobca prenášal dôkazné bremeno svojho tvrdenia na súd alebo žalovaného 2/ s tým, že len stroho žiada od súdu, aby zabezpečil celý dražobný spis. Takýto postup žalobcu je zarážajúci a v rozpore so zásadou rovnosti strán sporu. V danom prípade sa nejedná o dôkaz, ktorý by nemohol žalobca predložiť za účelom unesenia dôkazného bremena a bol by nútený využiť autoritu a kompetencie súdu. Žalobca je osobou, ktorá podala žalobu, v ktorej tvrdené skutočnosti musí dokázať, pričom dôkazy má možnosť zabezpečiť si z dražobného spisu tak, ako mu to umožňuje ZoDD. Z uvedeného dôvodu je na žalobcovi, aby si dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností zabezpečil vlastnou činnosťou a nie cestou zaťažovania súdu. V opačnom prípade musí žalobca znášať ťarchu neunesenia dôkazného bremena.

28. Žalobca nehnuteľnosť nikdy nesprístupnil, záujemcom nebolo umožnené nahliadnúť do interiéru nehnuteľnosti a vidieť reálny stav nehnuteľnosti. Aj napriek tejto skutočnosti sa žalovaný 2/ snažil zabezpečiť čo najširšiu publicitu nehnuteľnosti, a tým aj čo najväčšiu účasť účastníkov na dražbe. Bol to však práve žalobca, ktorý si nespĺnil žiadnu zo svojich zákonných povinností, ignoruje existenciu ZoDD a Občianskeho zákonníka (čo je zrejmé aj zo samotnej žaloby) a teraz žiada určiť dražbu bez akýchkoľvek dôkazov a porušení ZoDD za neplatnú. Žalovaný 2/ uvádzal, že žalobca žalobou neosvedčil ani jeden z dvoch dôvodov, ktoré predpokladá ZoDD v ustanovení § 21 ods. 2 na to, aby bola dražba

určená za neplatnú. Prvý z dôvodov, ktorým je spochybnenie platnosti záložnej zmluvy, žalobca nijakým spôsobom nekonkretizoval, v čom vidí dôvod neplatnosti záložnej zmluvy. Druhý dôvod, ktorým je existencia porušenia ustanovení ZoDD, žalobca nepreukázal.

29. Výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby nie je svojvoľným, neupraveným až nekalým konaním navrhovateľa a dražobníka, ako sa to snaží presadiť žalobca, ale ide o legitímny nástroj uspokojenia pohľadávky navrhovateľa, ktorý je zákonodarcom regulovaným spôsobom realizácie záložného práva (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/156/2009 zo dňa 29.3.2010, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 318/2010 zo dňa 1.7.2020). Uvedené ustanovenie slúži predovšetkým na ochranu samotného spotrebiteľa, nakoľko obmedzuje navrhovateľa ako záložného veriteľa v zneužívaní inštitútu výkonu záložného práva, napríklad predajom nehnuteľnosti za ľubovoľne určenú cenu bez toho, aby tento predaj nehnuteľnosti podliehal prísnyim zákonom určeným pravidlám, ako je tomu tak v prípade dobrovoľnej dražby upravenej ZoDD, pričom navrhovateľ nemá priestor na ovplyvňovanie priebehu tohto procesu. Dražbu realizoval dražobník na základe návrhu navrhovateľa iba za predpokladu, že tento splní všetky zákonné predpoklady a písomne vyhlási: a) že predmet dražby je možné dražiť, b) pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú navrhuje výkon záložného práva, pričom pravosť vyhlásenia realizuje pod sankciou vzniku zodpovednosti za vzniknutú škodu (pozri k tomu uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn.: PL. ÚS 23/2014 zo dňa 24.9.2014). Priebeh dražby osvedčuje notár v notárskej zápisnici, ktorá je verejnou listinou. Súladom výkonu záložného práva v právnom poriadku Slovenskej republiky prostredníctvom inštitútu dobrovoľných dražieb s právom Európskej únie sa zaoberal Súdny dvor Európskej únie vo veci C-34/13 (H. F. proti SMART Capital, a. s.), ktorý v rozsudku zo dňa 10.09.2014 konštatoval, že slovenská právna úprava nie je v rozpore s právom Európskej únie a poskytuje dostatočnú ochranu spotrebiteľom a že je možné vykonávať takéto záložné práva aj formou dobrovoľnej dražby. Realizácia záložného práva a v tejto súvislosti i proces dobrovoľnej dražby predstavuje až krajné riešenie, ku ktorému vo všeobecnosti dochádza práve v dôsledku správania sa, resp. nečinnosti dlžníka. Takto tomu bolo i v prípade žalobcu, ktorý si svoje povinnosti voči navrhovateľovi neplnil, v iných úkonoch použiteľných na svoju ochranu ostal pasívny a nevyužil možnosti ponúkané zákonom. Až po realizácii záložného práva žalobca využil posledný možný prostriedok na ochranu svojho vlastníctva a podal žalobu o určenie neplatnosti dražby. K zosplatneniu pohľadávky došlo už v roku 2013, avšak napriek tomu sa žalobca nepokúsil dražbu nijako zvrátiť či už komunikáciou s navrhovateľom alebo aspoň čiastočným znížením výšky dlhu. Účelom ochrany spotrebiteľa však v žiadnom prípade nemôže byť zbavenie spotrebiteľa akejkoľvek zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstupuje. Je nepripustné, a zároveň v rozpore s ochranou spotrebiteľa, aby spotrebiteľ uzatváral zmluvy a prijímal plnenia a po niekoľkých rokoch využívania týchto služieb by sa v momente, kedy má plniť svoje povinnosti zo zmluvy, domáhal neplatnosti týchto úkonov.

30. Upriamil pozornosť na ust. § 21 ods. 6 ZoDD, podľa ktorého neplatnosť dražby nie je možné určiť, ak vlastník neumožnil vykonať riadnu obhliadku predmetu dražby. Konanie žalobcu nie je možné určiť za riadne sprístupnenie nehnuteľnosti, nakoľko žalobca súdneho znalca a napokon ani záujemcov do nehnuteľnosti ani jediný krát nevpustil, keďže sa obhliadok nezúčastnil. S uvedeným názorom, že v takomto prípade nemožno požadovať určenie neplatnosti dražby, sa stotožňuje aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí so sp. zn. 14Co/670/2013, kde uvádza: „Okresný súd návrh navrhovateľov zamietol s odôvodnením, že umožnenie vykonania riadnej obhliadky predmetu dražby je povinnosťou, ktorá zaťažuje vlastníka predmetu dražby. Nesplnenie tejto povinnosti je hmotnoprávnou podmienkou, ktorá podľa zákona vyslovene bráni tomu, aby sa vlastník dražby mohol domáhať neplatnosti dražby v súdnom konaní podľa ustanovenia § 21 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. Keďže túto povinnosť si navrhovatelia 1/, 2/ nesplnili, nemohol súd návrhu navrhovateľov vyhovieť. ...Okresný súd poukázal správne v dôvodoch svojho rozhodnutia na ustanovenie § 21 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z., z ktorého vyplýva, že neplatnosť dražby nie je možné vysloviť z dôvodu oneskoreného začatia dražby, ak bolo príčinou oneskoreného začatia dražby konanie inej dražby tým istým dražobníkom na tom istom mieste a ak neumožnil vlastník predmetu dražby, ako aj osoba, ktorá má k predmetu dražby iné ako vlastnícke právo, vykonať riadnu obhliadku predmetu dražby.“ Poukázal aj na nezákonné konanie žalobcu, ktorý vydražiteľovi, resp. aktuálnemu vlastníkovi bráni v užívaní nehnuteľnosti a odmieta nehnuteľnosť odovzdať a vystáť sa z nej. Vydražiteľ uhradil cenu dosiahnutú vydražením, avšak k dispozícii má len list vlastníctva, na ktorom figuruje ako vlastník, avšak reálne vlastnícke právo k nehnuteľnosti užívať nemôže, teda takéto konanie žalobcu preto nemôže požívať žiadnu právnu ochranu.

31. Navyše, dražbu je možné v súlade s ust. § 21 ods. 2 ZoDD napadnúť iba v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia ZoDD a môže ju napadnúť iba osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach. Za daných podmienok môže uvedená osoba požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Poukázal aj na dôvodovú správu k ust. § 21 ods. 2 ZoDD,

str. 25: „Aktívnu legitímáciu na vedenie konania o neplatnosť dražby má každá osoba, ktorá tvrdí, že bola dotknutá na svojich právach porušením ustanovení tohto zákona. Nepostačí akékoľvek porušenie ustanovenia zákona, ale len také, ktorým je zároveň osoba aj dotknutá na svojich právach. Nebolo zámerom predkladateľa kauzisticky vypočítavať jednotlivé prípady, kedy o relevantné poškodenie práv osoby by sa jednalo a necháva sa riešenie tejto otázky výlučne na súdnu prax.“. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok sp. zn.: 45C/158/2009 Okresného súdu Bratislava II, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu Bratislava 9Co/184/2015, podľa ktorého, cit.: „Súd len pre úplnosť považuje za potrebné uviesť, že ani samotné preukázanie porušenia zákona by nebolo postačujúce na to, aby bol navrhovateľ v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby úspešný, keďže navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by porušením ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. došlo k zásahu do jeho práv. Navrhovateľ totiž nespochybnil oprávnenie navrhovateľa pristúpiť k výkonu záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby. V prípade, ak by súd návrhu navrhovateľa v tomto konaní vyhovel, došlo by iba k obnoveniu predchádzajúceho právneho stavu.“

32. Žalovaní 1/ a 3/ s poukazom na ust. § 123 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a ust. § 127 ods. 1 CSP vyslovili názor, že nie sú splnené procesné podmienky pre vydanie (akéhokoľvek) rozhodnutia s výnimkou odmietnutia žaloby žalobcov a zastavenia konania pretože z obsahu elektronického súdneho spisu vyplýva, že samotná žaloba nespĺňala základné ani osobitné náležitosti podania, nakoľko žalobu žalobcovia nedoplnili v lehote desiatich dní kvalifikovaným elektronickým podpisom (ani iným spôsobom), na takéto podanie sa neprihliada, a preto žalovaní 1/ a 3/ sa nestotožňujú s postupom konajúceho súdu, ktorý žalobcov osobitne vyzýval na odstránenie nedostatku žaloby – podpisu, a to pol roka po podaní tejto žaloby. Poukázali na uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 7Co/37/2024- 97 zo 17.04.2024, ktorý rozhodoval o odvolaní žalobcov v tejto veci, pričom z jeho obsahu vyplýva: „Odvolací súd v tomto smere poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II.ÚS 442/2021-41 zo dňa 03.02.2022, ktorý v obdobnej veci rozhodol o porušení základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní odvolacieho súdu, ktorého rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení nálezu Ústavný súd SR poukázal na (zhodné) vyššie citované zákonné ustanovenia. V § 125 ods. 2 CSP je lehota na doplnenie podania desaťdňová. Táto lehota na doplnenie je hmotnoprávna a nie je možné ju predĺžiť. Ak v tejto lehote nie je podanie vo veci samej doplnené, neprihliada sa naň. Nenastanú teda vôbec jeho účinky, konanie ním nie je začaté, skončené a ani nie je zmenený jeho priebeh a súd o ňom vôbec nerozhoduje. Súd pritom k dodatočnému doručeniu podania nevyzýva (O., J., Z., W., Z., G. Civilný sporový poriadok, 1. vydanie. Praha: C.H.Z.,2017, s. 446). Forma, akou sa musí sporová strana obrátiť na súd, je ustanovená ako písomná, a to v listinnej alebo elektronickej podobe. Pokiaľ je podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe a nie je autorizované podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente, súd naň od počiatku neprihliada ako na podanie písomné. Aby ho súd začal za také považovať, môže dosiahnuť ten, kto ho podáva, iba tak, že ho v lehote do 10 dní od odoslania neautorizovaného elektronického podania doručí súdu ako autorizované elektronické podanie, alebo v listinnej podobe. Ak k dodatočnému doručeniu nedôjde, podanie nemá účinky písomného podania a súd naň neprihliada. Ten, kto podáva podanie vo veci samej elektronicky bez autorizácie, má povinnosť sám odstrániť tento nedostatok, a to bez ďalšej výzvy súdu, teda na strane súdu nie je zákonom daná povinnosť vyzvať na dodatočné doručenie podania. V danej veci nebolo podstatné, či sprievodný list bol podpísaný kvalifikovaným elektronickým podpisom. Podstatné bolo, že podané odvolanie s odvolacími dôvodmi a odvolacím návrhom malo byť posúdené výlučne vo vzťahu k nenaplneniu zákonom predpokladanej formy podania podľa § 125 ods. 2 CSP, ktorá vyžaduje autorizáciu podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente. Aj z ustanovenia § 25 ods. 1 druhej vety zákona o e-Governmente vyplýva, že oprávnením orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov je aj odmietnuť prijatie elektronického podania alebo možnosť či povinnosť orgánu verejnej moci nekonať alebo konanie zastaviť, ak je elektronické podanie neúplné. Podmienkou elektronického podania je platná autorizácia podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente. Ak absentuje platná autorizácia podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente, ktorá je podmienkou samotného vzniku podania, hľadá sa naň, akoby nikdy nevzniklo. Zákonodarca toto ustanovil z dôvodu, aby chýbajúca autorizácia elektronického podania nebola len chýbajúcou náležitosťou podania, ktorú je možné dodatočne odstrániť, ale aby bez nej podanie ani nevzniklo. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ elektronické formulárové podanie nebolo úplné, alebo bolo v zmysle platných osobitných predpisov nekorektné, má orgán verejnej moci právo odmietnuť takéto podanie, či v danej veci nekonať alebo konanie zastaviť. Ústavný súd Slovenskej republiky v tejto ním prejednávanej veci konštatoval, že príslušný krajský súd svojím postupom nerešpektoval ustanovenia CSP a ani zákona o e-Governmente, keď napadnutým uznesením na základe nepodpísaného odvolania

zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý už bol fakticky právoplatný (keďže na odvolanie sa nemalo prihliadať).“

33. Žalovaní 1/ a 3/ ďalej uviedli, že z obsahu nepodpísanej žaloby vyplýva, že žalobcovia napádajú výkon záložného práva, ktorý mal byť podľa ich názoru v rozpore s dobrými mravmi, ich ústavným právom na obydlie a súkromie. Akékoľvek námietky či pochybnosti o zákonnosti či ústavnosti samotného zákona č. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“ alebo „ZoDD“) sú zjavne nedôvodné, nakoľko predmetný zákon ako súčasť právneho poriadku SR je v súlade s Ústavou SR, ako aj zásadami práva EÚ na ochranu spotrebiteľa. K opačnému záveru nie je oprávnený dospieť ani konajúci súd, nakoľko súlad právnych predpisov s Ústavou SR patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR, ktorý už navyše ustanovenia predmetného zákona posudzoval a dospel k záveru o ich súlade s Ústavou SR.

34. Podľa uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9CoCsp/45/2022 z 28.09.2022: „Zákonným rámcom pre realizáciu dobrovoľných dražieb je zákon č. 572/2002 Z. z., k otázkam ústavnosti a súladnosti ktorého v oblasti ochrany spotrebiteľa sa vyjadril tak Súdny dvor EÚ vo veci C-34/13, ako i Ústavný súd SR vo veci PL.ÚS 23/14, z ktorých rozhodnutí vyplýva, že postup veriteľa, ktorý uspokojuje svoj nárok cestou dobrovoľnej dražby nie je v rozpore so zásadami práva EÚ na ochranu spotrebiteľa v situácii, ak spotrebiteľ stále disponuje možnosťou dovoľávať sa ochrany svojich práv, ktoré môžu byť postupom veriteľa dotknuté. Akékoľvek obmedzenia, ktoré by sa mohli vzťahovať na výkon práva záložného veriteľa podľa zákona o dobrovoľných dražbách musia vyplývať z konkrétnych okolností prípadu a nemôže sa jednať o paušalizovanie založené na všeobecných tvrdeniach o zásahu do práva na obydlie, či do práva na ochranu spotrebiteľa ako to urobil súd prvej inštancie. Taký záver odporuje tak zákonnej úprave (táto predpokladá a upravuje možnosť veriteľa domáhať sa plnenia výkonom záložného práva na dobrovoľnej dražbe bez súdneho rozhodnutia), ako i súdnej judikatúre konštatujúcej zákonnosť postupu veriteľa, ktorý bez exekučného titulu - súdneho rozhodnutia dosiahne uspokojenie svojej pohľadávky na dobrovoľnej dražbe, keďže takýto exekučný titul zákona o dobrovoľných dražbách nepredpokladá, práve z dôvodu rýchlej a účinnej ochrany práv veriteľa na splnenie peňažného záväzku zo strany dlžníka.“

35. Podľa uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/73/2022 zo dňa 25.04.2022 „Dobrovoľná dražba bez ohľadu na to, či ňou dochádza k realizácii záložného práva zabezpečujúceho štandardné alebo spotrebiteľské záväzkové vzťahy a bez rozlíšenia, či je predmetom dražby nehnuteľnosť zabezpečujúca bytovú potrebu dlžníka alebo iná vec, je upravená samostatným zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, ktorej postup pri výkone záložného práva, tak ako bolo uvedené v predchádzajúcom bode, Občiansky zákonník výslovne umožňuje v § 151j. Táto zákonná úprava, pri ktorej je potrebné vyjsť z prezumpcie ústavnosti, predstavuje medze ústavných práv (vlastniť majetok a na rešpektovanie obydli), predpokladané čl. 13 Ústavy SR, v intenciách ktorých zásah do práv a oprávnených záujmov napriek tomu, že sa navonok javí byť v rozpore s ústavným textom, v konečnom dôsledku protiústavný nie je.“

36. Podľa uznesenia Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/22/2021 zo dňa 13.07.2021: „Ochrana obydliá totiž skutočne nie je možné ponímať absolútne, teda tak, že každá dražba je porušením ústavného práva na ochranu obydliá. Tieto závery nevyplývajú ani z nálezov ústavného súdu, ani z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva. Neoprávnený zásah do obydliá je totiž zásah, ktorý nemá oporu v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a neprimeraným na dosiahnutie legitímneho cieľa (nálež Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 13/2000 zo dňa 10.07.2001). Žalobcovia podpisom úverovej zmluvy a následne zmluvy o zriadení záložného práva museli si byť vedomí toho, že v prípade nesplácania úveru dohodnutým spôsobom bude môcť veriteľ podľa zmluvy realizovať svoje právo na uspokojenie svojej pohľadávky výkonom dobrovoľnej dražby s tým následkom, že ich nehnuteľnosti budú vydražené.“

37. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/393/2016 zo dňa 14.09.2016: „Relevantná súdna prax dospela k záveru, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženía plnení zo spotrebiteľských zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie; tento záver vyplýva z rozhodovacej praxe Súdného dvora Európskej únie (pozri rozsudok zn. C-43/2013 H. F. proti SMART Capital, a.s., zo dňa 10.09.2014) ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky (pozri uznesenie sp. zn. PL. ÚS 23/2014 zo dňa 24.09.2014). (...) Spornosť pohľadávky, pre ktorú sa dražba uskutočňuje, nebráni záložnému veriteľovi navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Výslovne to uviedol Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. PL. ÚS 23/14 zo dňa 24. 09. 2014, podľa ktorého záložný veriteľ je oprávnený navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej

dražby aj bez exekučného titulu priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi veci a vlastníkovi veci potom patrí na ochranu vlastníckeho práva žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby. K rovnakému záveru, že uskutočneniu dobrovoľnej dražby nebráni súbežne prebiehajúce súdne konanie, v ktorom sa záložný veriteľ voči záložnému dlžníkovi domáha uspokojenia pohľadávky zabezpečenej záložným právom, čo znamená, že záložný veriteľ nemá exekučný titul a pravosť, výška a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva (§ 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách), môže byť sporná, nebráni záložnému veriteľovi realizovať záložné právo v rámci ním navrhovanej dobrovoľnej dražby, dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Cdo/156/2009 z 29. 03. 2010.“.

38. Žalovaní 1/ a 3/ k námietkam žalobcov uviedli, že samotné obydlie nemôže predstavovať prekážku výkonu záložného práva aj s poukázaním na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, č. k. 11Co/144/2019 – 171 zo dňa 17.07.2019: „Záložné právo upravené v Občianskom zákonníku je legitímny právny inštitút, na realizáciu ktorého slúži zákon o dobrovoľných dražbách. Citované právne normy neboli konštatované ako rozporné s Ústavou SR, nemožno preto zakázať žalovanému výkon jeho záložného práva dobrovoľnou dražbou, keďže toto právo má žalovaný zriadené v zmysle zákona, na základe záložnej zmluvy, a to bez zreteľa na to, či sa jedná o obydlie žalobcu alebo nie. Ochrana obydlija nie je možné ponímať absolútne tak, že každá dražba je porušením ústavného práva na ochranu obydlija. Tieto závery nevyplývajú ani z nálezov ústavného súdu, ani z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva. Neoprávnený zásah do obydlija je totiž zásah, ktorý nemá oporu v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a neprimeraným na dosiahnutie legitímneho cieľa (nálež Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 13/2000 zo dňa 10.07.2001).“

39. Záložné právo predstavuje právny prostriedok zabezpečenia pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva. Ide teda o zákonom dovolený a najmä predpokladaný zabezpečovací inštitút. V danom prípade sú predmetom záložného práva nehnuteľnosti. Žalobcovia si pri uzatváraní záložnej zmluvy boli vedomí toho, že v prípade, ak nebudú plniť svoje povinnosti plynúce z úverovej zmluvy ako hlavného záväzkového vzťahu zabezpečeného záložným právom (t. j. najmä, ak nebudú uhrádzať pohľadávku v dohodnutých mesačných splátkach riadne a včas), môže veriteľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru (t. j. požadovať splatenie pohľadávky jednorazovo) a tiež sa domáhať uspokojenia svojej pohľadávky výkonom záložného práva.

40. Z plenárneho rozhodnutia Ústavného súdu SR, č. k. PL. ÚS 23/14 vyplýva, že „samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na uvedené sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom.“

41. Žalovanému 1/ nie je zrejmé, na základe akého záveru či logiky žalobcovia poukazujú na neprípustnosť dohody o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, keďže uvedený inštitút nemá s výkonom záložného práva ani dobrovoľnou dražbou nič spoločné, a teda nie je zrejmé, aký súvis má táto námietka žalobcov s prejednáváním sporom.

42. Podľa ustanovenia § 151m ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) „Záložca je povinný strpieť výkon záložného práva a je povinný poskytnúť záložnému veriteľovi súčinnosť potrebnú na výkon záložného práva. Najmä je povinný vydať záložnému veriteľovi záloh a doklady potrebné na prevzatie, prevod a užívanie zálohu a poskytnúť akúkoľvek inú súčinnosť určenú v zmluve o zriadení záložného práva. Rovnakú povinnosť má aj tretia osoba, ktorá má záloh alebo doklady potrebné na prevzatie, prevod a užívanie zálohu u seba.“

43. Podľa ustanovenia § 151m ods. 6 OZ „Pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene záložcu.“.

44. Z vyššie citovaných ustanovení OZ vyplýva, že pri nadobudnutí nehnuteľnosti treťou osobou v rámci realizácie záložného práva formou dobrovoľnej dražby nejde o nadobudnutie nehnuteľnosti od nevlastníka, a rovnako tak žalovaný 1/ ako záložný veriteľ sa nikdy nestal vlastníkom vydražených nehnuteľností. Podľa ustanovenia § 151m ods. 6 OZ pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene záložcu, a teda právne úkony záložného veriteľa zaväzujú priamo záložcu.

45. Žalovaní 1/ a 3/ uviedli, že rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 08.03.2005 so sp. zn. Pl. ÚS 47/04 nemožno na prejednávany prípad aplikovať ani len podporne, nakoľko právna úprava dobrovoľnej dražby v Českej republike je odlišná od zákona o dobrovoľných dražbách, a zároveň Ústavný súd SR posúdil, že výkon záložného práva podľa ustanovení ZoDD je v súlade s Ústavou SR.

46. V ďalšom žalovaní 1/ a 3/ poukázali na zjavné špekulácie žalobcov, ktorí namietali výkon záložného práva v rozpore s dobrými mravmi napriek tomu, že ako dlžníci od októbra roku 2017 do konania dražby nevykonali ani len čiastočnú úhradu. Žalovaní 1/ a 3/ uviedli, že ust. § 853 ods. 2 OZ vylučuje aplikáciu inštitútu dobrých mravov medzi záložným veriteľom a vlastníkom nehnuteľnosti pri výkone záložného práva.

47. Z obsahu podanej žaloby ďalej vyplýva, že žalobcovia napádajú platnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. 212272 zo dňa 19.10.2011 (ďalej len „úverová zmluva“) a v dôsledku tejto skutočnosti aj platnosť postúpenia pohľadávky z úverovej zmluvy na žalovaného 1/, nakoľko podľa názoru žalobcov bol veriteľ oprávnený úver vyhlásiť za predčasne splatný len do 15.11.2017, t.j. do najbližšej splatnej splátky po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalovaný 1/ upozornil na zjavnú nezrovnalosť obsahu podanej žaloby s obsahom predložených dôkazov, nakoľko z obsahu Oznamenia o vyhlásení predčasnej splatnosti vyplýva, že „ČSOB vyhlásila celý úver dňom 15.11.2017 za splatný“, t.j. žalobcovia napádajú, že k zosplatneniu nedošlo najneskôr do 15.11.2017, no obsah nimi predložených dôkazov odporuje týmto tvrdeniam. Žalovaný 1/ zdôraznil, že 15-dňová lehota v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ začína plynúť dňom vyhotovenia výzvy podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Výzva ako jednostranný právny úkon je účinná až dňom doručenia spotrebiteľovi, resp. doručením do dispozičnej sféry adresáta a rovnako nemožno opomenúť, že upozornenie spotrebiteľa a lehota 15-tich dní slúži ako možnosť spotrebiteľa odvrátiť vyhlásenie predčasnej splatnosti pohľadávky tým, že v lehote 15-tich dní môže doplatiť omeškané splátky. Prijatím názoru žalobcov by lehota 15-tich dní mohla uplynúť skôr, než si spotrebiteľ prevzal upozornenie podľa ust. § 53 ods. 9 OZ (s poukazom na 18-dňovú odbornú lehotu), a teda veriteľ by mohol úver zosplatniť bez toho, aby mal spotrebiteľ k dispozícii možnosť doplatiť omeškané splátky na základe upozornenia. Žalovaný 1/ sa teda s uvedenou námietkou žalobcov nestotožňuje a poukázal na skutočnosť, že žalobcovia očividne zlučujú druhú vetu ust. § 565 OZ s povinnosťou veriteľa upozorniť spotrebiteľa na právo zosplatnenia úveru podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Gramatickým, ako aj logickým výkladom ustanovenia § 53 ods. 9 OZ podľa názoru žalovaného 1/ možno dospieť výlučne k záveru, že upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní predstavuje dobu, ktorú musí veriteľ čakať na prípadné dobrovoľné splnenie povinností spotrebiteľom, resp. úhradu omeškaných splátok a ktorá musí nepochybne uplynúť pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a po ktorej uplynutí je už oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pokiaľ je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace. Limitácia práva veriteľa na zosplatnenie pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky po uplynutí 15-dňovej lehoty podľa ust. § 53 ods. 9 OZ však z predmetného ustanovenia nevyplýva, nakoľko podľa názoru žalovaného 1/ žalobcovia neprípustne zlúčili podmienku ust. § 53 ods. 9 OZ ohľadom upozornenia na zosplatnenie s ust. § 565 OZ druhej vety bez toho, aby takáto aplikácia podmienok zosplatnenia bola v praxi aplikovateľná a veriteľmi uskutočniteľná bez ohľadu na to, kedy si spotrebiteľ prevzme výzvu podľa ust. § 53 ods. 9 OZ.

48. Aplikovaním názoru žalobcov by v praxi mohla nastať neudržateľná situácia, kedy by dlžníci vedomí svojho omeškania účelovo preberali poštové zásielky, napr. 16 dní pred splatnosťou ďalšej splátky, a teda zapríčinili, že veriteľ nebude mať objektívnu možnosť oznámiť spotrebiteľovi zosplatnenie pohľadávky do splatnosti najbližšej splátky, nakoľko po doručení výzvy by bol v prvom rade povinný čakať 15 dní v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ a v priebehu jedného dňa (ktorý by predstavoval posledný deň splatnosti nasledujúcej splátky) by musel vyhotoviť a doručiť oznámenie o zosplatnení pohľadávky, čo už však nie je objektívne možné. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že výklad právnych predpisov poskytnutý žalobcami je v určitých objektívnych skutkových okolnostiach nemožný. V skutkovom stave, kedy by výzva podľa ust. § 53 ods. 9 OZ bola prevzatá spotrebiteľom 16 dní (prípadne viac) pred splatnosťou splátky, prípadne by si zásielku neprevzal a veriteľovi by sa v tejto dobe vrátila ako neprevzatá, veriteľ by nebol objektívne schopný úver platne zosplatniť do najbližšej splátky, pretože po uplynutí 15-dňovej lehoty na dobrovoľné splatenie omeškaných splátok zo strany spotrebiteľa by veriteľovi neostala dostatočná lehota na oznámenie zosplatnenia spotrebiteľovi.

49. S poukazom na skutočnosť, že každý dlžník, a teda aj spotrebiteľ si je plne vedomý dátumu splatnosti splátok svojho úveru, tak aplikáciou názoru žalobcov by každý spotrebiteľ mohol účinne zamedziť vyhláseniu mimoriadnej splatnosti každého splátkového úveru, pokiaľ by si účelovo preberal zásielky v lehote 16 dní pred splatnosťou splátky úveru, pričom veriteľ nemôže mať pri odosielaní poštovej zásielky objektívne vedomosť, kedy dôjde k prevzatíu zásielky spotrebiteľom.

50. Žalovaný 1/ poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie. OZ ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nespĺní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu

po trojmesačnom omeškaní s úhradou splátky, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a opätovne mu vzniká v prípade, ak dlžník sa dostane do trojmesačného omeškania aj s nasledujúcou splátkou, t. j. neuhradí ani ďalšiu splátku, s ktorou sa dostal do trojmesačného omeškania.

51. Právny záver, že právo veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ sa obnovuje po každej nezaplatennej splátke, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace priamo a jednoznačne vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR so sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024 a totožný právny názor uviedol aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 9Cdo/245/2022 z 26.03.2024.

52. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024: „Veriteľ má právo vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu deň po tom, keď sa niektorá splátka dostane do omeškania aspoň tri mesiace. Premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nemôže závisieť od vôle veriteľa (teda od toho, či právo vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu využije už v prvý deň alebo až v 30. deň po naplnení zákonných predpokladov). Podstata ustanovenia § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka (dôvod, pre ktorý tu zákonodarca stanovil začatie plynutia premlčacej doby odlišne od všeobecného pravidla actio nata, ustanoveného v § 101) je v tom, že plynutie premlčacej doby by nemalo byť výlučne na vôli veriteľa. Pokiaľ teda veriteľ môže jednostranným právnym úkonom vyvolať možnosť uplatniť svoj nárok na súde, je potrebné, aby mu plynula premlčacia doba bez ohľadu na to, kedy toto právo využije. Napokon, toto právo sa mu zo zákona obnovuje pri každej ďalšej nezaplatennej splátke, ktorá sa dostane do omeškania viac ako tri mesiace a pri každej splátke je potrebné po troch mesiacoch a jednom dni omeškania začať počítať novú premlčaciu dobu na potenciálne zosplatnený dlh.. Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatnení, ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premlčacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti.“. Dovolací súd právne uzavrel, že v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety OZ pohľadávka zosplatňuje vždy pre splátku, s ktorou bol spotrebiteľ v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti nakoľko pre akúkoľvek staršiu splátku, toto právo veriteľa síce zaniklo, avšak neuhradením ďalšej splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace veriteľovi opätovne vzniká právo na zosplatnenie úveru a je bez právneho významu, či zosplatnenie bolo vykonané do splatnosti splátky nasledujúcej po upozornení spotrebiteľa v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ.

53. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR so sp. zn. 9Cdo/245/2022 z 26.03.2024: „Žalovaný 2/ v dovolaní tvrdil, že záver súdov, podľa ktorého môže veriteľ svoje právo v zmysle § 565 OZ využiť kedykoľvek, nemožno v žiadnom prípade považovať za správny. V zmysle § 565 druhá veta OZ právo zosplatniť dlh patrí veriteľovi len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V prípade, ak sa dlžník omešká so splátkou, veriteľ nevyužije právo na zosplatnenie úveru do splatnosti najbližšej splátky a následne dlžník ďalšiu splátku zaplatí, právo veriteľa na zosplatnenie zaniká, a to bez ohľadu na to, že omeškaná splátka zo strany dlžníka zaplatená nebola. Poukázal, že v posudzovanej veci mohol veriteľ svoje právo uplatniť len do splatnosti splátky splatnej 15. decembra 2016... Dovolací súd, v snahe autenticky porozumieť obsahu dovolania, zistil, že dovolateľ za otázku, od ktorej posúdenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, považoval otázku, kedy môže veriteľ po prvý raz uplatniť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Mal za to, že veriteľ tak môže urobiť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Takto formulovaná právna otázka už bola v rozhodujúcej praxi dovolacieho súdu vyriešená nasledovne... Ak teda ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré má spotrebiteľ ako dlžník vykonať v splátkach, môže veriteľ ako dodávateľ žiadosťou uplatniť stratu výhody splátok a žiadať dlžníka o zaplatenie celého zvyšku dlhu až po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou tej splátky, ktorá zosplatnenie vyvolala a ak súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ). Zároveň zostáva právom veriteľa rozhodnúť sa, či k zosplatneniu pristúpi alebo nie, zákon len stanovuje podmienky, za splnenia ktorých má právo – nie povinnosť – celý dlh zosplatniť. V danom prípade súdy oboch inštancií dospeli k záveru,

že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre neuhradenie splátky splatnej 15. apríla 2017, s ktorou boli žalovaní ku dňu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (19. júla 2017) viac ako 3 mesiace po splatnosti a súčasne boli v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornení (výzvou z 10. mája 2017) na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 15. apríla 2017 a nie splátky splatnej v novembri 2016 ako tvrdil žalovaný 2/. Nedôvodná je preto argumentácia dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne posúdil, namietajúc, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru mohlo byť uplatnené len do splatnosti splátky za december 2016.“

54. V tomto citovanom rozhodnutí Najvyšší súd SR konštatoval, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je právom veriteľa, nie je povinnosťou, pričom právne uzavrel platnosť zosplatenia úveru za skutkového stavu, kedy bol spotrebiteľ upozornený na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ výzvou zo dňa 10.05.2017 a k zosplateniu došlo podaním zo dňa 19.07.2017 a splatnosť mesačných splátok bola dojednaná k 15. dňu v kalendárnom mesiaci. Uvedené teda vylučuje správnosť námietok žalobcov, v zmysle ktorých je veriteľ povinný pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy zosplatiť do splatnosti nasledujúcej splátky po upozornení spotrebiteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalobca pre úplnosť opakovane poukazuje na skutočnosť, že v ním citovanom rozhodnutí odvolací súd výslovne uzavrel, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou, pričom za skutkového stavu, kedy od výzvy v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ nadobudli splatnosť splátky splatné dňa 15.05.2017, 15.06.2017 a 15.07.2017 právne uzavrel splnenie všetkých podmietok platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

55. Ust. § 53 ods. 9 OZ totiž pojednáva len o písomnom upozornení veriteľa voči svojmu dlžníkovi, t.j. upozornení na uplatnenie práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky podľa § 565 OZ, ktoré môže byť vykonané kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka, pričom k uplatneniu práva podľa § 565 OZ môže dôjsť najskôr po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia predmetného upozornenia a dlžník musí byť v celkovo omeškaní viac ako 3 mesiace. Ak by zákonodarca mienil týmto ustanovením vytvoriť ďalšie podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru, bolo by to v ustanovení § 53 ods. 9 OZ výslovne a jednoznačne uvedené. Z dikcie uvedeného ustanovenia je však zrejmé, že spotrebiteľ musí byť upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ, a zároveň musí byť v nepretržitom trojmesačnom (a dlhšom) omeškaní so splácaním splátok – pričom za splnenia týchto podmienok môže veriteľ v budúcnosti – v prípade, ak spotrebiteľ naďalej neplní splátky úveru – za splnenia podmienok podľa § 565 OZ do splatnosti ďalšej splátky úveru vyhlásiť mimoriadnu splatnosť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Ak sa veriteľ rozhodne neuplatniť toto právo, opätovne mu toto právo vznikne nesplnením ďalšej splátky úveru – pričom táto skutočnosť (nesplnenie ďalšej splátky úveru) nemá na splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ žiadny vplyv – a teda je bez právneho významu, že spotrebiteľ bol upozornený na uplatnenie tohto práva skôr (konkrétne v období jeho trojmesačného omeškania) v podaní zo dňa 17.10.2017, nakoľko podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ, t. j. upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ a trojmesačné omeškanie spotrebiteľa sú naďalej zachované.

56. Na základe uvedeného považuje žalovaný 1/ za jednoznačne preukázané, že postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade so zákonom.

57. Žalovaní 1/ a 3/ uviedli, že názor žalobcov na podmienky platného zosplatenia pohľadávky voči spotrebiteľovi je vo vzťahu k veriteľom priam šikanózný, keďže veriteľ nemôže pri zasielaní poštovej zásielky mať vedomosť o tom, kedy si spotrebiteľ túto zásielku prevezme a kedy začne plynúť 15-dňová lehota podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Je totiž nevyhnutné zohľadniť, že adresát má k dispozícii 18-dňovú lehotu na prebratie zásielky, a pokiaľ je povinnosťou veriteľa vyčkať na márne uplynutie 15 dní po doručení výzvy v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ a následne rovnako oznámiť spotrebiteľovi vyhlásenie mimoriadnej splatnosti (t. j. znova má spotrebiteľ k dispozícii 18-dňovú lehotu na prebratie zásielky), tak súčet dní, ktoré je veriteľ povinný čakať, predstavuje viac, než má kalendárny mesiac. Z uvedeného logicky vyplýva, že pokiaľ by boli akceptované námietky žalobcov, že veriteľ môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť len do splatnosti ďalšej splátky (a toto právo mu opätovne nevzniká splatnosťou ďalšej neuhradenej splátky), tak veriteľ by tak ani objektívne nemal možnosť na samotné zosplatenie úveru, pokiaľ by zo strany spotrebiteľa dochádzalo k účelovým obštrukciám pri preberaní zásielok.

58. Uplatnenie práva podľa § 565 OZ a splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ je podľa názoru žalovaných 1/ a 3/ potrebné posudzovať izolovane a žalovaní 1/ a 3/ zároveň v tejto súvislosti zdôraznili, že k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo dňa 15.11.2017, ktoré bolo dlžníkom oznámené podaním zo dňa 17.11.2017 – a v zmysle platnej právnej úpravy (§ 565 OZ) tak mohlo dôjsť len v prípade, ak to bolo medzi stranami dojednané (článok IX bod 8. úverovej zmluvy); k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo zároveň v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko v konaní je preukázané a nesporné, že dlžníci boli v dlhšom ako 3-mesačnom omeškaní s platením splátok a súčasne boli upozornení na

možnosť uplatnenia tohto práva výzvou zo dňa 17.10.2017. Ak teda veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 OZ v právnom vzťahu vzniknutom zo spotrebiteľskej zmluvy, musí byť spotrebiteľ v 3-mesačnom omeškaní (čo bolo v konaní nesporne preukázané) s platením splátok (ako vyžaduje ust. § 53 ods. 9 OZ), musí byť súčasne upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ (ako vyžaduje ust. § 53 ods. 9 OZ), avšak napriek tomu môže byť toto právo dodávateľom uplatnené v zmysle druhej vety ust. § 565 OZ len pre nesplnenie splátky, s ktorou bol spotrebiteľ v čase zosplatenia v omeškaní viac ako tri mesiace, nakoľko pre všetky skôr splatné splátky toto právo podľa druhej vety ust. § 565 OZ zaniklo. Žalovaní 1/ a 3/ poukázali aj na aktuálnu novelizáciu OZ vzťahujúcu sa k právu veriteľa na predčasné vyhlásenie splatnosti pohľadávky. V zmysle novelizovaných ustanovení § 53 ods. 9 a 10 OZ je tak zrejmé, že postup jednotlivých krokov platného zosplatenia, ktoré uvádzajú žalobcovia nemožno akceptovať aj z tohto dôvodu, kedy je zrejmé, že je v priamom rozpore s úmyslom zákonodarcu a, navyše, vnesie do problematiky spotrebiteľských sporov značnú právnu neistotu spočívajúcu v rôznych časových obmedzeniach uplatnenia práv veriteľov nezohľadňujúcich doručovanie poštových zásielok (po 01.11.2024 by sudy nemohli dospieť k záveru neskorom uplatnení práva na zosplatenie pohľadávky). Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že podľa vládneho návrhu zákona bola nová právna úprava do právneho poriadku Slovenskej republiky zavedená v dôsledku judikatúry Súdneho dvora EÚ, pričom v zmysle tejto judikatúry je vylúčené, aby vnútroštátne sudy sankcionovali veriteľov za dodatočne poskytnutú lehotu na dobrovoľné splatenie omeškaných splátok tak, aby sa spotrebiteľ vyhol vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, resp. inými slovami, aby vnútroštátne sudy vytvárali podmienky, v ktorých sú veritelia nútení vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pri prvej príležitosti omeškania spotrebiteľa bez ohľadu na dĺžku omeškania, či výšku omeškaného dlhu. V prejednávanom prípade totiž žalobcovia namietajú, že im zo strany veriteľa nemala byť poskytnutá dlhšia lehota na doplatenie omeškaných splátok a podľa ich názoru je vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru neplatné, pretože veriteľ nezosplatnil úver pri prvej možnej príležitosti.

59. Podľa nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 03.11.2022 publikovanom pod č. I. ÚS 462/2022-45: „Zároveň ústavný súd dáva do pozornosti, že najvyšší súd v tejto súvislosti opomenul vysporiadať sa aj so svojou vlastnou novšou judikatúrou (uznesením najvyššieho súdu z 28. februára 2022, pozn.), ktorá tieto závery (uvedené v rozhodnutí Súdneho dvora č. C-485/19 z 22. apríla 2021, pozn.) už uplatnila. Uvedené ústavný súd podotkol, berúc do úvahy, že nie je jeho úlohou zjednocovať judikatúru najvyššieho súdu. Už len uvedená skutočnosť, teda primárne absencia uplatnenia pre vec relevantnej judikatúry Súdneho dvora (v zmysle princípu prednosti, pozn.) na prípad sťažovateľky, je dostatočným dôvodom na to, aby zo strany ústavného súdu bol napadnutý rozsudok zrušený. Rozhodnutie Súdneho dvora je pre sudy precedentne záväzné, a to odvtedy, ako je uverejnené vo Vestníku Európskej únie v tom-ktorom jazyku členského štátu.“

60. Ak žalobcovia ďalej napádajú výšku pohľadávky vo vyhlásení záložného veriteľa podľa ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, žalovaní 1/ a 3/ zdôraznili, že v zmysle článku VI. úverovej zmluvy sa dlžníci zaviazali splatiť poskytnutý úver v mesačných splátkach vo výške 155,41 € po dobu 30 rokov, t. j. 360 mesiacov. Žalobcovia do uskutočnenia dobrovoľnej dražby, ktorej platnosť žalobcovia napádajú, vykonali na poskytnutý úver úhrady v celkovej výške 11.687,51 €, a to 2014_03 v sume 83,21 €, 2014_04 v sume 209,13 €, 2014_05 v sume 143,48 €, 2014_06 v sume 115,07 €, 2014_07 v sume 295,05 €, 2014_08 v sume 176,44 €, 2014_10 v sume 163,09 €, 2014_11 v sume 410,16 €, 2015_01 v sume 312,61 €, 2015_02 v sume 111,11 €, 2015_05 v sume 535,89 €, 2015_06 v sume 70,34 €, 2015_07 v sume 350,28 €, 2015_08 v sume 167,29 €, 2015_09 v sume 182,36 €, 2015_10 v sume 213,64 €, 2015_11 v sume 213,71 €, 2015_12 v sume 215,01 €, 2016_01 v sume 219,09 €, 2016_02 v sume 213,8 €, 2016_03 v sume 175,82 €, 2016_04 v sume 167,87 €, 2016_05 v sume 150,28 €, 2016_06 v sume 321,01 €, 2016_07 v sume 112,27 €, 2016_08 v sume 60,4 €, 2016_09 v sume 318,05 €, 2016_11 v sume 166 €, 2016_12 v sume 163,64 €, 2017_01 v sume 166,4 €, 2017_04 v sume 75,38 €, 2017_05 v sume 200 €, 2017_06 v sume 200 €, 2017_08 v sume 350 €, 2017_09 v sume 100 €, 2017_10 v sume 100 €. Dlžníci v zmysle článku II. bodu 1. úverovej zmluvy čerpali peňažné prostriedky úveru vo výške 30.000 €.

61. S ohľadom na výšku a počet splátok mali dlžníci v prípade riadneho a včasného splácania úveru veriteľovi uhradiť sumu 55.947,60 eur = 155,41 výška splátky x 360 počet splátok.

62. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. júna 2020 zo sp. zn. 5Cdo 42/2020 zverejneným v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R5/2021: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“. Rovnaký právny názor vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ďalších rozhodnutiach (sp. zn. 1 Cdo 208/2019, 2 Cdo 115/2019, 2 Cdo 83/2020, 3 Cdo 113/2019, 7 Cdo 111/2019, 7 Cdo 307/2019, 8 Cdo 125/2018, etc.), v ktorých uznal v prípade vyhlásenia

predčasnej splatnosti úveru nárok veriteľa na úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

63. S poukazom na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má veriteľ nárok na pohľadávku vyplývajúcu z úverovej zmluvy v nasledujúcej štruktúre:

- istina poskytnutého úveru vo výške 30.000 eur, pričom na istinu už bola z úhrad dlžníkov započítaná suma vo výške 2.962,89 eur, t.j. neuhradená istina predstavuje sumu vo výške 27.037,11 eur; zákonné úroky z omeškania za každé omeškanie s úhradou splátok do zosplatnenia a za omeškanie dlžnej istiny úveru po zosplatnení až do zaplatenia,
- úroky, ktoré by dlžníci uhradili pri riadnom plnení zmluvných povinností. Výšku úroku z istiny, akú by pri riadnom plnení povinností dlžníci zaplatili ako cenu peňazí, je možné vypočítať tak, že počet splátok sa vynásobí výškou splátky: $360 \times 155,41 = 55.947,60$ eur a od výslednej sumy sa odpočíta istina poskytnutého úveru: $55.947,60 - 30.000,00 = 25.947,60$ eur, pričom na riadne úroky už bola z úhrad dlžníkov započítaná suma vo výške 7.476,50 eur.

64. Žalovaný 1/ oznámil, že z dôvodu hospodárnosti nebude súdu predkladať detailné výpočty úrokov za každý jednotlivý mesiac omeškania s poukazom na skutočnosť, že žalovaný 1/ si v návrhu na vykonanie dražby v zmysle svojho dispozitívneho oprávnenia uplatnil len časť pohľadávky voči dlžníkom, a teda je bez právneho významu skúmať a vykonávať zložité matematické výpočty, pokiaľ nedošlo k vymoženiu (v tomto prípade ani uplatneniu) určitej časti pohľadávky na dražbe, keďže uvedená skutočnosť nemôže mať vo vzťahu k platnosti dražby žiadnu relevanciu. Pokiaľ by však súd napriek uvedenému požadoval detailný výpočet úrokov, žalovaný 1/ ho v prípade potreby súdu predloží, no aktuálne ani žalobcovia konkrétne neuviedli, v čom má spočívať nesprávnosť výšky pohľadávky, resp. akú sumu považujú žalobcovia za nedôvodnú a z akého dôvodu. V zmysle vyššie uvedeného vyplýva, že dlžníci by pri riadnom plnení povinností zaplatili veriteľovi sumu vo výške 55.947,60 eur, z čoho 30.000,00 eur by bolo titulom vrátenia istiny poskytnutého úveru a 25.947,60 eur titulom riadnych úrokov ako ceny peňazí. Nemožno opomíňať ani skutočnosť, že veriteľovi patrí aj zákonný úrok za celú dobu omeškania dlžníkov. S poukazom na skutočnosť, že žalovaný 1/ ako veriteľ má nárok na zaplatenie istiny úveru a zmluvného úroku, ktorý by dlžníci zaplatili ako cenu peňazí, t. j. sumu vo výške 55.947,60 eur a rovnako tak nárok na zákonný úrok z omeškania, pričom dlžníci zaplatili len sumu 11.687,51 eur, tak neuhradená časť pohľadávky bez akýchkoľvek pochyb prevyšuje sumu, ktorú si žalovaný 1/ ako záložný veriteľ uplatnil vo vyhlásení podľa ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Pre ilustráciu žalovaný 1/ len z opatrnosti uvádza, že zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej istiny (27.037,11 eur) od zosplatnenia do dobrovoľnej dražby by predstavoval sumu prevyšujúcu 8.000 eur.

65. Vo vzťahu k právoplatne neskončenému konaniu vedenému na tunajšom súde pod sp. zn. 25Csp/95/2020, v ktorom si žalovaný 1/ ako veriteľ uplatnil zabezpečenú pohľadávku z úverovej zmluvy, žalovaný 1/ a 3/ uviedli, že žiadne zákonné ustanovenie záložnému veriteľovi neprikazuje viesť záložné právo len pre judikovanú pohľadávku. Ani žalobcovia na žiadne takéto zákonné ustanovenie v podanej žalobe nepoukázali. V tomto smere žalovaný 1/ a 3/ poukázali na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, v zmysle ktorej je záložný veriteľ oprávnený vykonať záložné právo aj pre pohľadávku, ktorá nebola priznaná právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím, resp. ktorej výška a splatnosť sú sporné. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 23/2014 zo dňa 24.09.2014: „Vzhľadom na to, že ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách neplní funkciu exekučného titulu, ale je iba jedným z predpokladov riadneho priebehu dobrovoľnej dražby, ani samotné vyhlásenie tohto ustanovenia za protiústavné by nevedlo k záveru, že záložný veriteľ nie je oprávnený navrhnuť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby bez exekučného titulu priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku.“. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/156/2009 zo dňa 29.03.2010: „Z vyššie uvedených zákonných ustanovení ani ustanovení upravujúcich záložné právo nevyplýva, že by prebiehajúce súdne konanie, ktorého predmetom je žaloba o uloženie povinnosti zaplatiť pohľadávku zabezpečenú záložným právom, bolo dôvodom, so zreteľom na ktorý by záložný veriteľ nemohol pristúpiť k realizácii záložného práva postupom podľa zákona o dobrovoľných dražbách... .. Aj dovolací súd zastáva názor, že pokiaľ záložný veriteľ (ako oprávnený navrhovateľ dražby v zmysle § 7 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách) splní všetky zákonné predpoklady a písomne vyhlási: a/ že predmet dražby je možné dražiť, b/ pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú navrhuje výkon záložného práva (§ 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách), nemá – z hľadiska (ne)platnosti dobrovoľnej dražby – právny význam skutočnosť, že v čase návrhnutia alebo vykonania dražby prebieha (resp. nie je skončené) súdne konanie, v ktorom sa záložný veriteľ voči

záložnému dlžníkovi domáha uspokojenia pohľadávky zabezpečenej záložným právom, ktoré (záložné právo) zamýšľa záložný veriteľ realizovať v rámci ním navrhovanej dobrovoľnej dražby.“

66. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 21851000220 zo dňa 06.06.2018 v znení Doplňujúcej zmluvy k postúpeniu pohľadávok č. 21851000220 zo dňa 06.06.2018 uzatvorenej medzi postupcom Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným, pričom žalobcovia postúpenie preukazovali Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 21851000220 a Doplňujúcou zmluvou k postúpeniu pohľadávok č. 21851000220 a Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Tiež žalovaný 1/ vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 25Csp/95/2020 uviedol, že rozhodnutie súdu o zamietnutí jeho žaloby bolo odvolacím súdom zrušené, a to uznesením č. k. 9CoCsp/23/2023-555 zo 06.02.2024, ktorým bol rozsudok súdu o zamietnutí žaloby zrušený a vec bola vrátená súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

67. Žalovaný 1/ a žalovaný 3/ zdôraznili, že nie každé porušenie ustanovenia ZoDD spôsobuje neplatnosť dražby, ale je nevyhnutné splnenie ďalšej podmienky, a to, že musí ísť o také porušenie ZoDD, ktorým boli porušené práva žalobcov.

68. V zmysle ustanovenia § 21 ods. 2 ZoDD je možné sa domáhať určenia neplatnosti dražby len za splnenia nasledovných podmienok: a) porušenie ustanovení ZoDD, b) poškodenie práv žalobcov a c) preukázanie príčinnej súvislosti medzi porušením ustanovení ZoDD a poškodením práv žalobcov.

69. Neplatnosti dražby sa preto nie je možné domáhať, ak by došlo k akémukoľvek porušeniu ZoDD, ale je potrebné, aby toto porušenie bolo v príčinnej súvislosti s poškodením práv žalobcov. Nepostačuje teda preukázanie akéhokoľvek porušenia ZoDD, ale pre úspešné uplatnenie práva na strane žalobcov sa musí jednať o také porušenie, ktorým sú žalobcovia zároveň dotknutí na svojich právach. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/66/2019 (publikovanom pod č. 9 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdom Slovenskej republiky č. 1/2021) z 28.08.2020: „Predpokladom úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby nie je len to, že boli porušené ustanovenia zákona, ale aj to, že žalobca bol práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutý na svojich právach. Obidva uvedené predpoklady musia byť splnené súčasne. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno na ich preukázanie v tomto prípade zaťažuje žalobcu.“. Z vyššie uvedeného judikátu Najvyššieho súdu SR jednoznačne vyplýva, že povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno na splnenie vyššie uvedených predpokladov neplatnosti dražby zaťažuje žalobcu, a preto žalovaní 1/ a 3/ osobitne upozorňujú, že v žiadnom prípade nie je súd oprávnený z vlastnej iniciatívy vyhladávať dôvody neplatnosti dražby a skúmať celý proces dražby bez toho, aby žalobcovia čo i len konkretizovali námietku, v čom má spočívať nezákonnosť procesu dobrovoľnej dražby, tak ako to žalobcovia uvádzajú v podanej žalobe.

70. Žalobcovia v podanej žalobe nepreukázali splnenie vyššie uvedených podmienok pre určenie neplatnosti dražby, a to porušenie ustanovení ZoDD, ktoré malo za následok poškodenie práv žalobcov, a preto žalovaný 1/ a žalovaný 3/ považujú žalobu za nedôvodnú.

71. Žalobkyňa 1/ replikou uviedla, že opakovane namieta platnosť právneho úkonu, a to vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalovaného 1/ a následne neplatnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalovaného 1/ na žalovaného 1/, z tohto dôvodu namieta aj neplatnosť právneho úkonu, a to vyhlásenie žalovaného 1/ že je možné dražiť nehnuteľnosť, s poukazom na zákon č. 527/2002 Z. z. ZoDD, ust. § 7 ods. 2, nakoľko má žalobkyňa za to, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a tým pádom aj k postúpeniu záložného práva na žalovaného 1/ a namieta vyjadrenie žalovaného 2/, ktorý sa odvoláva na rozsudky iných súdov vo veci, ktorá nesúvisí sa danou vecou vedenou na tunajšom súde prvej inštancie.

72. Na pojednávaní strany zotrvali na svojej argumentácii a skutkových tvrdeniach uvedených v prostriedkoch procesného útoku a procesnej obrany.

73. Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoDD“): Navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo (ďalej len "záložný veriteľ"), alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnuť vykonanie dražby podľa osobitného zákona.

74. Podľa ust. § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. ZoDD: „Navrhovateľ dražby je povinný písomne vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť. Ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, je povinný písomne vyhlásiť aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa tohto zákona (§ 16 ods. 3).“

75. Podľa ust. § 8 ods. 2 ZoDD: „Dražobník je povinný umožniť nazretie do písomností súvisiacich s dražbou navrhovateľovi dražby, vlastníkovi predmetu dražby, dlžníkovi a účastníkovi dražby; to neplatí o údajoch o znížení najnižšieho podania pred konaním dražby alebo opakovanej dražby.“

76. Podľa ust. § 21 ods. 2 ZoDD: „V prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.“

77. Podľa ust. § 33 ods. 2 ZoDD: „Navrhovateľ dražby zodpovedá za správnosť vyhlásenia o tom, že predmet dražby je možné dražiť (§ 7 ods. 2). Záložný veriteľ zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením povinnosti podľa tohto odseku, sa nemožno zbaviť.“

78. Podľa ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

79. Podľa ust. § 853 ods. 2 Občianskeho zákonníka: Podľa odseku 1 nemožno použiť ustanovenia o ochrane nájmu bytov podľa § 711 až 712c ani ustanovenie § 3 na právne vzťahy medzi záložnými veriteľmi a vlastníkom bytu alebo rodinného domu pri zániku jeho vlastníctva na základe uplatnenia záložného práva.“

80. Podľa § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.

81. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. novembra 2023, sp. zn. 9Cdo/187/2022, ak má súd poskytnúť záložcovi ako spotrebiteľovi účinnú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nie je to možné bez toho, aby dôsledne preskúmal základný úverový vzťah zabezpečený záložným právom. Vzhľadom na akcesorický charakter záložného práva sú súde povinné ex offo preskúmať aj zmluvu o úvere. Zdôraznil, že v danom prípade niet pochyb, že súde oboch inšancií vzťah založený zmluvou o zriadení záložného práva medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ posudzovali ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa aplikujú ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ sa žalobkyňa - spotrebiteľka v konaní domáhala vyslovenia neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z., najvyšší súd v prvom rade vo všeobecnosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len "SD EÚ") z 10. septembra 2014 vo veci C-34/13, Kušionová, v ktorom bol poskytnutý výklad práva Európskej únie k možnosti vykonania tzv. dobrovoľných dražieb, ktoré SD EÚ z možnosti ich použitia na spotrebiteľov nevyučil pod podmienkou, že spotrebiteľom bude garantovaná ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. S ohľadom na právnu úpravu ochrany spotrebiteľa, uvedené vo vzťahu k Smernici 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len "Smernica 93/13") znamená, že vnútroštátna právna úprava nesmie znemožniť alebo nadmerne sťažiť výkon práva na riadnu ochranu pred nekalými zmluvnými podmienkami, ktoré uvedená smernica priznáva spotrebiteľom. Z toho potom pre vnútroštátne súde vyplýva povinnosť podrobiť zmluvu ex offo prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok.

82. Rozhodovacia prax sa pritom ustálila na tom, že v sporoch o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby je jednou z kľúčových otázok skutková otázka týkajúca sa výšky pohľadávky a jej pomerovanie k hodnote draženej nehnuteľnosti. Ústavný súd SR už dávnejšie dospel k záveru, že zistenie skutkových okolností k pomeru splatného dlhu a hodnoty nehnuteľnosti je dôležité (PL. ÚS 23/2014). K následkom nesprávnej výšky pohľadávky sa vyjadril aj najvyšší súd so záverom, že "... ak záložný veriteľ vo vyhlásení podľa § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. uplatní pohľadávku, ktorej základ bude spočívať v neprijateľnej zmluvnej podmienke, dochádza k porušeniu tohto ustanovenia, pretože záložný veriteľ uplatní pohľadávku, ktorá neexistuje, čo spôsobuje porušenie ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. (o dobrovoľných dražbách) zakotvujúce možnosť domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 cit. zákona, pretože týmto neprípustným spôsobom dochádza k porušeniu práv dlžníka (resp. záložcu), od ktorého veriteľ prostredníctvom dobrovoľnej dražby vymáha aj nároky bez právneho základu..." (uznesenie najvyššieho súdu č. k. 4Cdo/149/2020 z 23. februára 2022, nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 416/2022 z 13. júla 2023).

83. SD EÚ opakovane judikoval, že vykonanie ex offo kontroly relevantných zmluvných podmienok nie je o možnosti, ale o povinnosti: "Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku, pokiaľ je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane prípadu" (rozsudok C-243/08, N.:N.:O.:XXXX:XXX, bod 32). Súd má pritom tento cieľ naplniť s takou mierou procesnej ingerencie, ktorá je typická pre ochranu verejného poriadku (porov. uznesenie C-76/10, N.:N.:O.:XXXX:XXX, bod 50), a to

bez ohľadu na zastupovanie spotrebiteľa advokátom (porov. rozsudok C-497/13, N.:N.:O.:XXXX:XXX, bod 47). 9.3. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/159/2020 zo 7. decembra 2022 v spore o určenie neplatnosti dražby bolo možné aj podľa právnej úpravy ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. mája 2014 prejudiciálne posúdiť či spochybníť neplatnosť záložnej zmluvy v spojitosti s konštatovaním porušenia ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. Výkonu dražby nepredchádza žiadna predbežná kontrola a ani iné preskúmanie pohľadávky a preverenie splnenia podmienok, preto je nevyhnutné dikciu prvej vety § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. i v znení účinnom do 31. mája 2014 vykladať extenzívne tak, že dôvodom neplatnosti dražby môže byť porušenie akýchkoľvek procesných alebo hmotnoprávnych podmienok výkonu záložného práva a výkonu dražby, ktoré vedú k spochybneniu platnosti zmluvy, platnosti záložnej zmluvy, existencie záložného práva, pravosti a splatnosti pohľadávky, jej výšky a charakteru pohľadávky, ktorá môže byť tvorená plneniami v rozpore s dobrými mravmi, či z neprijateľných zmluvných podmienok. Podľa názoru ústavného súdu je tento záver najvyššieho súdu plne ústavne konformný (uznesenie sp. zn. II. ÚS 329/2023 z 21. júna 2023).

84. Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (zálohu), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená (§ 151a OZ). Z toho možno vyvodíť, že základnými definíčnými znakmi záložného práva sú (i) existencia pohľadávky, ktorú záložné právo zabezpečuje, (ii) existencia spôsobilého predmetu záložného práva, (iii) vecno-právny charakter záložného práva a (iv) akcesorický a subsidiárny vzťah záložného práva k zabezpečenej pohľadávke (porov. ŠTEVČEK, M., DULAK, A., BAJÁNKOVÁ, J., FEČIK, M., SEDLAČKO, F., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Občiansky zákonník I. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1253, marg. č. 1.).

85. Vo vzťahu k posudzovanej veci je významným práve akcesorický vzťah záložného práva k zabezpečenej pohľadávke, z ktorého vyplýva, že predpokladom vzniku a trvania záložného práva je práve existencia zabezpečenej pohľadávky.

86. V zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z., v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu, a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty.

87. Hoci súčasná právna úprava dobrovoľných dražieb do istej miery zužuje možnosť namietania neplatnosti dobrovoľnej dražby len na dôvody (i) neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, (ii) porušenie ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. a (iii) trestnej činnosti, súdy sú v konaní o určenie neplatnosti dražby povinné ex offo skúmať aj to, či záložná zmluva, ak má charakter spotrebiteľskej zmluvy, neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Inak povedané, ak je predmetom súdneho konania určenie neplatnosti dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. a procesná strana spochybňuje platnosť záložnej zmluvy majúcej spotrebiteľský charakter, súdy sú povinné aplikovať aj hmotné právo k neprijateľným zmluvným podmienkam (§ 52 a nasl. OZ). Len tak môže byť zabezpečená zodpovedajúca právna ochrana spotrebiteľa s poukazom na vyššie citované závery rozhodovacej praxe najvyššieho súdu a ústavného súdu.

88. Ochrana spotrebiteľa sa prejavuje aj v tom, že všeobecné súdy sú povinné ex offo skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok, za predpokladu, že tieto spadajú do predmetu konania, t.j. ak tieto súvisia s predmetom sporu, ako ho vymedzili procesné strany. Povinnosťou súdu je z tohto hľadiska preskúmať aj obsah hlavného, zabezpečovaného záväzku, pretože to mohlo mať podstatný vplyv na (ne)platnosť záložnej zmluvy, účinky záložného práva a v konečnom dôsledku aj na (ne)platnosť samotnej dobrovoľnej dražby vrátane otázok pravosti a splatnosti pohľadávky (osobitne zamerajúc pozornosť na otázku zosplatnenia úveru), jej výšky (osobitne zamerajúc pozornosť na výšku úrokov, poplatkov či ďalšieho príslušenstva) a charakteru pohľadávky zabezpečenej predmetným záložným právom, ktorá môže byť tvorená plneniami v rozpore s dobrými mravmi, či z neprijateľných zmluvných podmienok. Ak má súd poskytnúť záložcovi ako spotrebiteľovi účinnú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nie je to možné bez toho, aby dôsledne preskúmal základný úverový vzťah zabezpečený záložným právom.

89. Z rozhodnutia Súdneho dvora vyplýva, že síce výkon zábezpeky, ktorá sa vzťahuje na spotrebiteľské zmluvy o pôžičke, nie je predmetom úpravy práva Únie a v dôsledku toho sa v súlade s princípom procesnej autonómie uplatní vnútroštátna právna úprava, tá však musí zodpovedať požiadavkám zásady efektivity a zásady ekvivalencie. Z pohľadu zásady efektivity vo vzťahu k smernici 93/13 to znamená, že

vnútroštátna procesná úprava nesmie prakticky znemožniť alebo nadmerne sťažiť výkon práva na riadnu ochranu pred nekalými zmluvnými podmienkami, ktoré uvedená smernica priznáva spotrebiteľom, pričom splnenie tejto podmienky má posúdiť ex offo vnútroštátny súd, presnejšie „Ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej umožňujúca vymôcť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé, mimosúdnym výkonom záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky, pokiaľ predmetná právna úprava prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje ochranu práv, ktoré spotrebiteľovi priznáva táto smernica, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.“

90. Súdnym dvorom bol v minulosti poskytnutý výklad práva Európskej únie k možnosti vykonania tzv. dobrovoľných dražieb, ktoré Súdny dvor z možnosti ich použitia na spotrebiteľov nevytlúčil pod podmienkou, že spotrebiteľom bude garantovaná ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a že súd má posúdiť (overiť) efektívnosť ochranných opatrení, pričom sa konkrétne spomína inštitút neodkladného opatrenia. Súdny dvor konštatoval, že „60. Pokiaľ ide o účinnú a odrádzajúcu povahu, na jednej strane písomné pripomienky, ktoré Súdnemu dvoru predložila slovenská vláda, spresňujú, že v priebehu tohto konania o mimosúdnom výkone záložného práva môže príslušný vnútroštátny súd na základe § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku prijať predbežné opatrenia zakazujúce pokračovanie v uskutočnení tohto predaja. 66. Konkrétne, pokiaľ ide o dôsledky, ktoré pre spotrebiteľa a jeho rodinu spôsobuje vystaňovanie z obydla predstavujúceho ich hlavné bydlisko, Súdny dvor už zdôraznil dôležitosť toho, aby príslušný vnútroštátny súd disponoval predbežnými opatreniami umožňujúcimi prerušenie, prípadne zmarenie protiprávneho konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou v prípade, keď je prijatie takýchto opatrení potrebné na zabezpečenie efektívnosti ochrany zaručenej smernicou 93/13 (pozri v tomto zmysle rozsudok Aziz, EU:C:2013:164, bod 59).

91. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. I. ÚS 462/2022 o konštatovaní porušenia práva na spravodlivý proces v prípade, ak súd neaplikuje rozsudok Súdneho dvora príliehavý na prejednávajúcu vec. Odhládnuv od skutočnosti, že žalobca sa už v žalobe domáhal ochrany pred neprijateľnými podmienkami, Súdny dvor judikoval, že vykonanie ex offo kontroly relevantných zmluvných podmienok nie je o možnosti, ale o povinnosti: „Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku, pokiaľ je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane prípadu“ (rozsudok C-243/08, N.:N.:O.:XXXX:XXX, bod 32). Súd má pritom tento cieľ naplniť s takou mierou procesnej ingerencie, ktorá je typická pre ochranu verejného poriadku (porov. uznesenie C-76/10, N.:N.:O.:XXXX:XXX, bod 50), a to bez ohľadu na zastupovanie spotrebiteľa advokátom (porov. rozsudok C-497/13, N.:N.:O.:XXXX:XXX, bod 47).

92. Ústavný súd opakovane zdôraznil, že Súdny dvor tiež rozhodol, že ex offo prieskum neprijateľnosti zmluvných podmienok sa má vykonať aj v konaniach vymáhacej povahy, napr. v insolvenčnom konaní (rozsudok C-377/14, N.:N.:O.:XXXX:XXX) či v exekučnom konaní (C-448/17, N.:N.:O.:XXXX:XXX), tiež uznesenie ústavného súdu č. k. PLz. ÚS 1/2022), a na túto líniu nadväzujú aj najnovšie návrhy generálnej advokátky z 12. januára 2023 zverejnené na webovom sídle Súdneho dvora vo veci C-598/21, v ktorej prejudiciálne otázky predložil v období záležitosti slovenský súd.

93. Úvodom hodno zdôrazniť, že žalovaná 1/ pristúpila k výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z. z. (o dobrovoľných dražbách); výkonom záložného práva sleduje legitímny cieľ uspokojenia svojej pohľadávky z úverovej zmluvy spôsobom dovoleným zákonom. Ústavný súd SR v uznesení z 24. septembra 2014 sp. zn. PL. ÚS 23/2014, v ktorom posudzoval súlad § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. s čl. 1 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 až 4 Ústavy SR a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uviedol, že podstatou dobrovoľnej dražby v zmysle platnej právnej úpravy je dohoda vlastníka veci s dražobníkom o dražbe určitého predmetu. Vlastník veci môže poveriť inú osobu, aby dala pokyn na vydraženie veci, pričom Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, ktorý pritom vystupuje ako zástupca záložcu. Dobrovoľná dražba sa potom odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dal súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom a právna úprava ukladá povinnosť strieť výkon dobrovoľnej dražby nielen s takým záložným právom, ktoré vzniklo na základe zmluvy, ale aj s takým, ktoré vzniklo zo zákona. Záložný veriteľ (vychádzajúc z právneho názoru Ústavného súdu SR) je oprávnený navrhnúť výkon záložného

práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi veci. Vlastníkovi veci teda patrí na ochranu vlastníckeho práva žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Obydlie občana spomedzi zálohov Občiansky zákonník nevylučuje. V prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy (v prejednávanej veci sa platnosť záložnej zmluvy nespochybňuje) alebo boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, zákon o dobrovoľných dražbách umožňuje v zmysle § 21 ods. 2 podať osobou, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, návrh na určenie neplatnosti dražby. V danej veci záložný veriteľ (žalovaná 1/) postupuje v súlade s Občianskym zákonníkom, ktorý v § 53 ods. 10 pripúšťa výkon záložného práva predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona aj v prípade, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách. Záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalovanej vzniklo na zmluvnom základe a povinnosť žalobcu ako záložcu strpieť výkon záložného práva je zakotvená v § 151m ods. 4 veta prvá Občianskeho zákonníka.

94. Záložný veriteľ ako navrhovateľ dražby musí v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. v zmluve o vykonaní dražby uviesť dôvod konania dražby a okrem vyhlásenia, že predmet dražby je možné dražiť, musí vyhlásiť aj špecifikáciu pohľadávky, ktorá je dôvodom výkonu dobrovoľnej dražby, a to v rozsahu: pravosť, výška a splatnosť (§ 16 ods. 3). Ak teda dražbu navrhuje záložný veriteľ, je povinný vyhlásiť, že jeho nesplnená pohľadávka, na základe ktorej si uplatňuje výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby, je pravá, splatná a v uvedenej výške.

95. Podľa LV č. XXX ku dňu 24.05.2022 k.ú. C. D., obec C. D., okres Žilina, podielovými spoluvlastníkmi pozemkov KN-C parc. č. XXX/X o výmere 292 m² zastavaná plocha a nádvorie, KN-C parc. č. XXX/XX o výmere 112 m² zastavaná plocha a nádvorie, KN-C parc. č. XXX/XX o výmere 27 m² zastavaná plocha a nádvorie, stavby č.s. 6 na pozemku 457/10 rodinný dom sú žalobkyňa 1/ v podiele 7/10, žalobca 2/ v podiele 1/10, žalobkyňa 3/ v podiele 1/10, žalobkyňa 4/ v podiele 1/10. Pod poznámkou č. P 13/2018 bolo oznámenie o začatí výkonu záložného práva dražbou od Československej obchodnej banky a.s..

96. Podľa aktuálneho LV č. XXX k.ú. C. D., obec C. D., okres Žilina, vlastníkom pozemkov KN-C parc. č. XXX/X o výmere 292 m² zastavaná plocha a nádvorie, KN-C parc. č. XXX/XX o výmere 112 m² zastavaná plocha a nádvorie, KN-C parc. č. XXX/XX o výmere 27 m² zastavaná plocha a nádvorie, stavby č.s. 6 na pozemku XXX/XX rodinný dom je vlastníkom nehnuteľnosti v podiele 1/1 žalovaný 3/ titulom Z 7407/2023 - Notárska zápisnica N 1590/2023, Nz 35570/2023, NCRIs 36377/2023 osvedčenie o vykonaní a priebehu dobrovoľnej dražby - 222/2023. Na LV je poznámka Poznomenáva sa právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby na tri mesiace odo dňa udelenia príklepu na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 06.11.2023 podľa notárskej zápisnice č. N 1590/2023, Nz 35570/2023, NCRIs 36377/2023 v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách - 222/2023.

97. Súd z priloženej zmluvy o poskytnutí úveru zistil, že dňa 19.10.2011 uzatvoril právny predchodca žalobcu s obchodným menom Československá obchodná banka, a.s. so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, ako banka s dlžníkmi 1/ H. B., C. B., rodné číslo XXXXXX/XXXX, dátum narodenia XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko C. D. X, XXX XX C. D. a 2/ A. B., C. I., rodné číslo XXXXXX/XXXX, dátum narodenia XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko C. D. X, XXX XX C. D., tzv. Zmluvu o poskytnutí úveru reg. č. 212272, na základe ktorej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu dlžníkom hypotekárny úver vo výške 30.000 eur. Účel úveru bol dohodnutý na rekonštrukciu nehnuteľnosti + splatenie úveru. Objekt úveru bol rodinný dom Rajecká Lesná súp. č. 6 na KN-C prac. Č. XXX/XX a KN-C parc. č. XXX/X o výmere 292 m² zastavaná plocha a nádvorie, KN-C parc. č. XXX/XX o výmere 112 m² zastavaná plocha a nádvorie, KN-C parc. č. XXX/XX o výmere 27 m² zastavaná plocha a nádvorie.

98. Medzi stranami bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 4,69% platná do 15.10.2014 s oznámením výšky úrokovej sadzby do troch týždňov od ukončenia platnosti predchádzajúcej úrokovej sadzby. V prípade nesúhlasu s novou úrokovou sadzbou, dlžník je povinný splatiť celý úver.

99. Predmetný poskytnutý hypotekárny úver sa dlžníci 1/ a 2/ zaviazali splácať právnomu predchodcovi žalobcu – banke riadne a včas, tiež zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo úveru, a to všetko za podmienok uvedených v tejto zmluve. Výška splátky bola dohodnutá v sume 155,41 eur so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Dlžník k dátumu zmeny splatnosti úrokovej sadzby má právo uhradiť mimoriadnu splátku, navrhnuť navýšenie úveru či navrhnuť zmenu doby splatnosti. Banka mala oprávnenie zvýšiť úrokovú sadzbu, ak dlžník nebude mať na bežnom účte mesačne príjem 400 eur a z účtu nevykoná aspoň jednu platbu a na účte bude minimálny zostatok 100 eur. Dlžníci sa zaviazali úver splatiť do 30 rokov od termínu dočerpania.

100. Dlžník sa zaviazal zabezpečiť úver zriadením záložného práva v prospech banky k nehnuteľnosti rodinný dom, Rajecká Lesná, súp. č. 6, na parc. CKN č. XXX/XX a parc. CKN č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 292 m², parc. CKN č. XXX/XX – zastavané plochy a nádvoria o výmere 112 m²,

parc. CKN č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 27 m², všetko zapísané na LV č. XXX, podľa výpisu LV zo dňa 16.9.2011, vydanom Správou katastra Žilina, v katastrálnom území C. D. a za ďalších podmienok uvedených v zmluve. Strany si v čl. VIII. dohodli dohodu o zrážkach zo mzdy. V čl. IX si strany dohodli poplatky v zmysle platného cenníka banky, znášanie úhrady nákladov dlžníkom v súvislosti so zabezpečením podkladov k čerpaniu úveru, poplatky za vklad záložného práva, poistné k životnému poisteniu, ak je dohodnuté. Podľa bodu I. úverovej zmluvy, posledný odsek - Súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky banky pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov a Všeobecné obchodné podmienky banky (ďalej len „Podmienky“). Odlišné ustanovenia zmluvy majú prednosť pred znením podmienok. Podpisom zmluvy dlžník potvrdzuje a vyhlasuje, že prevzal tieto podmienky a oboznámil sa aj s ich obsahom.

101. Súčasne strany Československá obchodná banka, a.s. ako záložný veriteľ a A. B. a H. B. ako záložca a dlžník uzatvorili aj ZMLUVU o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 212272/Zal/1 dňa 19.10.2011, ktorou zmluvou zriadili záložcovia v prospech záložného veriteľa záložné právo k nehnuteľnostiam uvedeným v zmluve (bod. II. ods. 3 zmluvy), s obsahom a podmienkami uvedenými v ZMLUVE o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 212272/Zal/1 zo dňa 19.10.2011. Predmetom zabezpečenia boli nehnuteľnosti rodinný dom, C. D. súp. č. X, na parc. CKN č. XXX/XX a parc. CKN č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 292 m², parc. CKN č. XXX/XX – zastavané plochy a nádvoria o výmere 112 m², parc. CKN č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 27 m², v spoluvlastníctve žalobkyňa 1/ 7/10, H. B. 3/10. Podľa čl. II záložné právo k nehnuteľnostiam je zriadené na zabezpečenie pohľadávok záložného veriteľa voči dlžníkovi vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. 212272 zo dňa 19.10.2011 vo výške 30.000 eur, a to na zabezpečenie istiny a príslušenstva. V čl. VI bola dohodnutá realizácia záložného práva.

102. Vzhľadom k tomu, že dlžníci riadne a včas nesplácali splátky úveru v zmysle zmluvy, POSLEDNOU VÝZVOU NA ÚHRADU POHĽADÁVKY zo dňa 17.10.2017 vyzval právny predchodca žalobcu dlžníkov 1/, 2/, na zaplatenie dlhu vo výške 675,89 eur bezodkladne na účet tam uvedený.

103. Predmetnú výzvu prezval H. B. dňa 20.10.2017 a A. B. dňa 20.10.2017 (podľa pripojených foto - doručeníek z čl. 50/ a 51/).

104. Vzhľadom k tomu, že dlžníci 1/, 2/ nesplátili na základe výzvy právneho predchodcu žalobcu dlh na úvere riadne a včas, Oznamovaním o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 17.11.2017-52, právny predchodca žalobcu uvedený úver zosplatnil dňom 15.11.2017.

105. Predmetné zosplatnenie bolo doručené H. B. dňa 22.11.2017 a A. B. dňa 22.11.2017 (podľa pripojených foto – doručeníek z čl. 52/ a 53/).

106. Dlžník č. 1/ H. B. zomrel dňa XX.XX.XXXX, na základe Uznesenia Okresného súdu Žilina 30D/2/2018 zo dňa 22.01.2019 nadobudli spoluvlastnícky podiel dlžníka 1/ dedením žalobcovia 2/ až 4/.

107. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 21851000220 zo dňa 06.06.2018, v spojení s Doplňujúcou zmluvou o postúpení pohľadávok č. 21851000220 zo dňa 06.06.2018 a Prílohy č. 1 k zmluvám právny predchodca žalobcu predmetnú pohľadávku postúpil na súčasného žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava.

i. Obsahové náležitosti hypotekárneho úveru mimo ust. § 497 až § 507 Obchodného zákonníka sú stanovené aj ust. § 75 ods. 4 až 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy 19.10.2011 (do zmeny zákonom č. 314/2011 Z. z.). Podľa § 75 ods. 4 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy 19.10.2011 zmluva o hypotekárnom úvere alebo zmluva o komunálnom úvere musí byť písomná a musí obsahovať 1/ identifikačné údaje o hypotekárnej banke a o klientovi najmenej v rozsahu 2/ meno, priezvisko, rodné číslo, ak je pridelené, dátum narodenia a adresa trvalého pobytu, ak ide o fyzickú osobu, 3/ názov, identifikačné číslo, ak je pridelené a adresa sídla alebo miesta podnikania, ak ide o právnickú osobu, 4/ sumu poskytnutého hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru a lehotu jeho splatnosti, pravidlá splácania istiny a úrokov z poskytnutého hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru, výšku ročnej percentuálnej úrokovej sadzby poskytovaného hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru a podrobné vymedzenie ostatných nákladov vyžadovaných od klienta, ktoré súvisia s hypotekárnym úverom alebo komunálnym úverom a s uzavretím zmluvy o takomto úvere, 5/ presné označenie tuzemskej nehnuteľnosti, na ktorú sa poskytuje hypotekárny úver alebo komunálny úver; za splnenie tejto podmienky sa považuje aj presné označenie tejto tuzemskej nehnuteľnosti v dodatku k zmluve o hypotekárnom úvere alebo k zmluve o komunálnom úvere uzavretom najneskôr pred poskytnutím či len časti peňažných prostriedkov z hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru, 6/ podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená výška ročnej percentuálnej úrokovej sadzby alebo iné náklady vyžadované od klienta, 7/ podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok hypotekárnej banky zo zmluvy o hypotekárnom úvere alebo zmluvy o komunálnom úvere, 8/ ostatné podmienky poskytnutia a splácania hypotekárneho

úveru alebo komunálneho úveru vyžadované podľa všeobecných podmienok hypotekárnej banky na poskytovanie hypotekárnych úverov a komunálnych úverov, 9/ podmienky prípadného predčasného splatenia hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru na podnet klienta, 10/ záväzok hypotekárnej banky, ak je klientom fyzická osoba podľa § 85a ods. 1, že jej umožní odložiť splátky istiny hypotekárneho úveru alebo znížiť mesačnú splátku hypotekárneho úveru až na polovicu jej výšky na dobu 24 mesiacov, ak sa tomuto klientovi narodí dieťa a tento klient o to hypotekárnu banku písomne požiada v lehote do troch mesiacov po narodení dieťaťa a k žiadosti priloží aj rodný list dieťaťa.

108. Podľa § 75 ods. 5 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy 19.10.2011 zmluva o hypotekárnom úvere alebo zmluva o komunálnom úvere môže obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi hypotekárnou bankou a klientom.

109. Súd nezistil absenciu základných materiálnych náležitostí zmluvy o úvere.

110. Následne sa súd zaoberal skúmaním neprijateľných zmluvných podmienok k zmluve, osobitne v súvislosti s povinnosťami dlžníka či vplyvom na splácanie nárokov, zmenu zmluvy, úrokovej sadzby a pod.. Súd tiež zistil, že zmluva zodpovedá povinnostiam uloženými v § 75 ods. 6 až 8 zák. č. 483/2001 Z. z.. Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok súd sa riadil najmä ust. § 53 so zdôraznením na ods. 4 cit. ust. Občianskeho zákonníka.

111. Súd preskúmaním zmluvy o úvere v spojení so zmluvou o zriadení záložného práva nezistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v daných zmluvách. Jedná sa o štandardnú zmluvu, zmluvy, ktoré prevzali úpravu z právnych predpisov, žiadne ustanovenie zmluvy nie je v rozpore so všeobecnými právnymi predpismi platnými v čase uzavretia zmluvy, nevyžadujú iné platby či nárok ako tie, s ktorými počítajú platné prepisy, pričom pri výške poplatkov je odkaz na Sadzobník banky (poplatok za spracovanie Úveru, poplatok za vedenie Úveru (mesačný paušál), poplatok za potvrdenie vystavené na základe žiadosti klienta, poplatok za zmenu zmluvných podmienok zo strany klienta, poplatok za predčasné splatenie (úplné alebo čiastočné) mimoriadnou splátkou, poplatok za upomienku, poplatok za výzvu, poplatok za vyhovenie duplikátu výpisu z úverového účtu na žiadosť klienta, poplatok za preverenie stavu stavby bankou, poplatok za spracovanie úveru formou prevzatia dlhu, poplatok za čerpanie úveru (prvé čerpanie je zdarma), poplatok za potvrdenie o podmienkach vzdania sa záložného práva alebo o vzdaní sa záložného práva formou písomného vyhlásenia, poplatok za nedočerpanie úveru, poplatok za urgentné spracovanie úveru (max. do výšky 165.000 eur) do 5 hodín – posúdenie úveru, poplatok za urgentné čerpanie úveru do 2 hodín, poplatok za nezrealizovanie mimoriadnej splátky úveru z dôvodu nedostatku finančných zdrojov na účte klienta, poplatok za spracovanie akreditívu). Určitá polemika by mohla vzniknúť s aplikáciou ust. čl. IX ods. 10, kde bola doložená o rozhodcovskom konaní s riešením sporov pred Rozhodcovským súdom Asociáciou bánk so sídlom v Bratislave, avšak uvedené ust. nebolo realizované či banka sa ho nedomáhala (dokonca podľa tvrdenia žalobcov uplatnila nárok v súdnom konaní pred tunajším súdom). Súd nezistil ani konštatovanie neprijateľných zmluvných podmienok ani NBS či Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri MS SR vo vzťahu k danému zmluvnému typu.

112. V zmluve bolo napríklad dojednané oprávnenie banky jednostranne meniť podmienky zmluvy, avšak uvedenému právu zodpovedala povinnosť banky informovať o takejto zmene dlžníka s jeho právom vypovedať túto zmluvu bez zbytočného odkladu písomne informovať s tým, že dlžník má v takomto prípade právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať zmluvu.

113. Pri zmene úrokovej sadzby bola úprava, podľa ktorej sa zmluvné strany dohodli, že banka vždy najneskôr tri týždne pred dňom ukončenia platnosti úrokovej sadzby uvedenej v ods. 1 tohto článku zašle dlžníkovi oznámenie banky o novej výške a dobe platnosti úrokovej sadzby dohodnutej v súlade s obvyklou úrovňou úrokových sadzieb pre daný typ úveru v banke a podľa vyhodnotenia osobnej a finančnej situácie dlžníka. Pokiaľ dlžník nebude súhlasiť so zmenou úrokovej sadzby uvedenej v oznámení banky, je povinný túto skutočnosť banke písomne oznámiť, a to najneskôr jeden týždeň pred dňom ukončenia platnosti úrokovej sadzby. V takomto prípade je dlžník povinný splatiť celý zostatok istiny úveru a príslušenstvo najneskôr ku dňu ukončenia platnosti úrokovej sadzby. V prípade, že oznámenie banky bolo dlžníkovi odoslané v lehote kratšej ako je ustanovené v predchádzajúcom odseku, lehota na vyjadrenie nesúhlasu so zmenou úrokovej sadzby podľa tohto odseku sa dlžníkovi predĺži o rovnakú dobu.

114. Tiež bolo dohodnuté splácanie úveru formou anuitných splátok úveru v deň splatnosti úveru, ktorým je vždy 15. deň každého mesiaca, a to vo výške 155,41 eur za predpokladu, že dlžník dočerpá celý úver v termíne podľa čl. IV. ods. 1 tejto Zmluvy. V opačnom prípade banka dlžníkovi oznámi formou oznámenia banky výšku anuitnej splátky zodpovedajúcej vyčerpanému úveru alebo zmenenej výšky úrokovej sadzby úveru. Prvá anuitná splátka úveru sa vykoná v termíne uvedenom v oznámení banky, ktoré bude dlžníkovi zaslané po dočerpaní úveru; dotedy je v termíne anuitnej splátky úveru splatná

iba úhrada úrokov vyčerpanej časti úveru. Výška splátky úrokov v období pred posledným možným termínom čerpania úveru uvedeného v čl. IV. ods. 1 tejto Zmluvy je úmerne závislá od výšky vyčerpaného úveru a počtu dní, za ktoré je úver čerpaný v obdobiach medzi jednotlivými dňami splatnosti úveru.

115. Dohodnutý bol postup pre prípad predčasného splatenia hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru na podnet klienta (článok VI. ods. 4 a 5 Splácanie úveru), Dlžník má právo k dátumu zmeny platnosti úrokovej sadzby dohodnutej v Zmluve: a/ uhradiť mimoriadnu splátku úveru (t.j. čiastočné alebo celkové splatenie úveru), b/ navrhnúť navýšenie splátky úveru, c/ v súlade s aktuálnou ponukou banky navrhnúť zmenu doby platnosti úrokovej sadzby pre nasledujúce obdobie. Vyššie uvedené skutočnosti musí dlžník banke písomne oznámiť najmenej dva mesiace pred termínom zmeny, ak nie je v Zmluve dohodnuté inak. Banka prepočíta novú výšku splátky úveru, ktorá bude dlžníkovi oznámená oznámením banky, ak nebude požadovať zmluvnú pokutu za mimoriadnu splátku úveru. Na základnej písomnej žiadosti dlžníka na predpísanom tlačive banky, doručenej do banky aspoň mesiac predo dňom termínu mimoriadnej splátky má dlžník právo jedenkrát ročne bez poplatku uhradiť mimoriadnu splátku (čiastočné splatenie úveru) v sume minimálne 1.000 eur, najviac však do výšky 20 % zo zostatku istiny (nevzťahuje sa na istinu po lehote splatnosti) k 1.1. kalendárneho roka, v ktorom bude mimoriadna splátka realizovaná. Dlžník má právo uhradiť mimoriadnu splátku bez poplatku iba v prípade, že úver je už splácaný, t.j. už bola realizovaná aspoň jedna anuitná splátka úveru, najskôr však v kalendárnom roku nasledujúco po roku, v ktorom bolo realizované prvé čerpanie úveru. Termín mimoriadnej splátky musí byť totožný s dátumom splátky uvedeným v ods. 2 tohto článku. Možnosť úhrady mimoriadnej splátky bez poplatku sa nevzťahuje na úver s pohľadávkou po lehote splatnosti ani na úver s odkladom splátok.

116. Dohodnutý bol aj odkaz na Všeobecné obchodné podmienky, osobitné ustanovenia pre hypotekárne úvery a hypotekárne úvery pre mladých, ktoré tvoria súčasť zmluvy.

117. Súd nezistil ani neplatnosť záložnej zmluvy ani pre absenciu základných náležitostí, formu, či rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme, zamestnanec banky osvedčil pravosť podpisov záložcov, zmluva obsahovala ustanovenie, že zabezpečuje pohľadávku zo zmluvy o poskytnutí úveru reg. Č. 212272 z 19.10.2011, tá bola uvedená vo výške 30.000 eur, čo zodpovedá výške, do ktorej sa v úverovej zmluve zaviazala poskytnúť úver banka, teda najvyššej istiny 30.000 eur s príslušenstvom. V zmluve síce nebolo priamo uvedené, že suma 30.000 eur predstavuje istinu, avšak vyplýva to priamo z racionality vzťahu, že požičaná suma predstavuje istinu. Následne bol odkaz aj na zabezpečenie príslušenstva, pričom čo je príslušenstvom pohľadávky vyjadruje ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

118. Podľa § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom v čase vzniku právneho úkonu) záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona.

119. Podľa § 151b ods. 2 Občianskeho zákonníka v zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

120. Podľa § 151b ods. 3 Občianskeho zákonníka v zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky.

121. Podľa § 151c ods. 1 Občianskeho zákonníka záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku, ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určiteľná.

122. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 10Co/99/2015 zo dňa 23.02.20216, súd zdôrazňuje že sa nejedná o záväzný rozsudok pre tunajší súd v danom konaní ani rozhodnutie Najvyššieho súdu SR. V danom konaní sa rozhodovalo o platnosti záložnej zmluvy s vymedzením pohľadávky, v záložnej zmluve na jednej strane sa uvádza, že sa zriaďuje záložné právo na zabezpečenie istiny vo výške 3.500.000,- Sk ako splatenie istiny úveru a príslušenstva, ktoré príslušenstvo nie je bližšie špecifikované, zároveň sa určuje, že toto záložné právo sa vzťahuje aj na zabezpečenie „všetkých pohľadávok z prípadných dodatkov k zmluve o úvere a na zabezpečenie všetkých pohľadávok záložného veriteľa vzniknutých v súvislosti so zmluvou o úvere, a to vrátane nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako aj poplatkov, výdavkov a ďalších čiastok“, a tiež v prípade, že záložný veriteľ odstúpi od zmluvy o úvere, na základe ktorej vznikli pôvodne touto záložnou zmluvou zabezpečované pohľadávky záložného veriteľa. Takúto formuláciu považoval za všeobecnú s tým, že v zmluve chýba presné určenie pohľadávky, keďže chýba presné určenie pohľadávky s poukazom na § 151b ods. 3 O. z. sa mala v tejto zmluve určiť najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, pretože zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej

pohľadávky. Preto bolo treba určiť maximálnu najvyššiu možnú hodnotu, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, t.j. najvyššiu hodnotu istiny. Krajský súd dôvodil, že „obsahu namietaného článku II. zmluvy označeného ako „Zabezpečená pohľadávka“ je možné podľa názoru odvolacieho súdu ustáliť len to, že tento článok určuje (bližšie špecifikuje) pohľadávky, ktoré sa záložným právom zabezpečujú ako pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. 053777, uzatvorenej dňa 18.7.2007 vo výške 3.500.000,- Sk (čo predstavuje sumu 116.178,72 eur), a to splatenie jeho istiny a príslušenstva (bod 1.) a ostatné pohľadávky z prípadných dodatkov k Zmluve o úvere, zmluvných pokút a pod. (bod 2.), pričom z obsahu znenia článku II. bod 1 záložnej zmluvy nevyplýva, že by suma 3.500.000,- Sk určovala hodnotu zabezpečenej pohľadávky. Uvedené rozhodnutie je pre tento prípad neaplikovateľné, pretože záložná zmluva nezabezpečuje iné nároky ako pohľadávku z úverovej zmluvy 30.000 eur s príslušenstvom, teda zmluvné pokuty, bezdôvodné obohatenie a pod., teda v tomto súdenom prípade je možné určiť najvyššiu hodnotu pohľadávky zodpovedajúcej istine v sume 30.000 eur. Teda v zmluve o zriadení záložného práva je nevyhnutné určiť najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, len ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky, čo nie je v tomto spore.

123. V tomto smere súd upozorňuje najmä na rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 18. decembra 2012, sp. zn. 21 Cdo 341/2012, podľa ktorého zabezpečená pohľadávka musí byť v záložnej zmluve identifikovaná okrem iného dostatočne určite, t.j. tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou záložného veriteľa voči rovnakému dlžníkovi a aby tak účastníkom záložnej zmluvy bolo zrejmé, aká pohľadávka sa záložným právom zabezpečuje. Požiadavku identifikácie zabezpečenej pohľadávky možno považovať za splnenú, ak je v záložnej zmluve charakterizovaná najmä vymedzením predmetu plnenia, osoby veriteľa a osobného dlžníka, prípadne právneho dôvodu, a to natoľko nepochybné, aby bolo zistiteľné, aká pohľadávka je predmetom zabezpečenia a aby ju nebolo možné zameniť s pohľadávkou inou, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 25. apríla 2007, sp. zn. 29 Odo 69/2006, ak nemá osobný dlžník voči záložnému veriteľovi v dobe uzatvorenia záložnej zmluvy z typovo toho istého titulu inú peňažnú pohľadávku takej istej výšky (teda inú pohľadávku zameniteľnú so zabezpečenou pohľadávkou), potom platí, že zabezpečená peňažná pohľadávka je v záložnej zmluve dostatočne určite identifikovaná aj vtedy, ak ju vymedzuje len údaj o osobe veriteľa a osobného dlžníka, dôvod vzniku a výška.

124. Vo vzťahu k namietanému zosplatneniu úveru súd zdôrazňuje, že z uznesenia NS SR sp. zn. 7Cdo/268/2020 z 29.11.2022 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným číslom 29/2023 vyplýva názor najvyššieho súdu na plynutie lehôt ustanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024 (medzi trojmesačnou dobou a lehotou nie kratšou ako 15 dní). Najvyšší súd v tomto rozhodnutí uviedol, že „Pre spotrebiteľské vzťahy... môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

125. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z hľadiska vzťahu medzi "trojmesačnou dobou" a "lehotou nie kratšou ako 15 dní", ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka. Podľa názoru najvyššieho súdu vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, by malo byť upozornenie v lehote nie kratšej ako 15 dní realizované ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Výslovne najvyšší súd uviedol, že uplatneniu práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok. Podstatnou skutočnosťou je len to, že v čase

uplatnenia práva podľa § 565 OZ je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka.

126. Súd je povinný skúmať, či postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu je platné nielen podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení do 31. decembra 2016 oprávňovalo banku postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná.

127. Nie je možné súhlasiť s názorom žalobcov, že výzva podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.10.2024 na splnenie omeškaných splátok, obsahom ktorej je upozornenie na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, musí byť realizovaná veriteľom po omeškaní splátky, pre ktorú mieni veriteľ úver zosplatiť. Takáto podmienka z ustanovenia § 53 ods. 9 ani § 565 OZ nevyplýva. Súdu nie je známe žiadne rozhodnutie najvyššej súdnej autority, ktoré by takto interpretovalo znenie ustanovenia § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.10.2024, že slovné spojenie „keď súčasne upozornil“ znamená, že veriteľ musí adresovať dlžníkovi výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ až po tom, ako sa dlžník dostal do omeškania so splátkou, ktorá následne vyvolala predčasnú splatnosť úveru a nie je možné vziať do úvahy takýto úkon veriteľa predchádzajúci omeškaniu splátky, ktorá zosplatenie úveru vyvolala. V uznesení z 30. januára 2024 sp. zn. 1Cdo/123/2022 najvyšší súd vyslovil názor, že právo veriteľa jednostranným právnym úkonom vyvolať možnosť uplatniť svoj nárok na súde sa obnovuje pri každej ďalšej nezaplatennej splátke, ktorá sa dostane do omeškania viac ako tri mesiace a nepodmienil existenciu tohto práva každomesačným opakovaním výziev podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.10.2024.

128. Súd v súvislosti s posudzovaním účinnosti zosplatenia musí však aj zdôrazniť, že podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 identifikácia splátky je potrebná nie len z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

129. Obdobne dovolací súd v uznesení z 30. novembra 2022 sp. zn. 5Cdo/224/2021 k interpretácii ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka uviedol, že „splatnosť úverovej pohľadávky žalobkyne je daná spotrebiteľskou úverovou zmluvou, v ktorej si banka s dlžníkom dohodli plnenie v splátkach, s oprávnením banky pre prípad neuhradenia dlžníkom splatné peňažné záväzky v termíne, vyhlásiť úver za splatný. Ide o postupné čiastkové plnenie, ktoré nie je ani opakujúcim sa, či trvajúcim plnením ani čiastočným plnením. V prípade takéhoto čiastkového plnenia, ktoré je v literatúre prevažne označované ako plnenie v splátkach, je plnenie vopred rozvrhnuté do čiastkových úsekov, ktoré až ako spoločný celok tvoria dlh. Splatnosť týchto úsekov je však daná samostatne (oddelené), teda každý diel má určenú svoju konkrétnu splatnosť. Celkový predmet záväzku je však vopred kvantitatívne určený, pričom jednotlivými dielmi sa rozsah celej pohľadávky postupne znižuje. Ide teda o rozloženie zamýšľaného jednorazového plnenia v niekoľkých postupných čiastkových plneniach, taktiež jednorazových, pričom dobu splnenia treba rozlišovať jednak pre plnenie celého záväzku, jednak pre jednotlivé čiastkové plnenie. Dobou splnenia čiastkového plnenia je doba jednorazového splnenia jednotlivej dávky, dobou splnenia celého záväzku je doba splnenia poslednej dávky - teda poslednej splátky. V prípade čiastkového plnenia veriteľ nemôže žiadať dlžníka o splnenie jednorazové; to však neplatí pre situáciu uvedenú v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka, v ktorej dlžník včas a riadne nesplnil niektorú zo splátok, ak to bolo dohodnuté alebo určené v rozhodnutí - tu je veriteľ oprávnený žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky, s ktorou sa dlžník ocitol v omeškaní, pričom toto oprávnenie môže veriteľ uplatniť iba do splatnosti najbližšej budúcej splátky. V takomto prípade dlžník stráca výhodu čiastkového plnenia. Počet mesačných splátok, ich výška aj doba splatnosti jednotlivých splátok bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere vopred stanovená, pričom splatnosť, prípadné omeškanie a premičanie pri plnení v splátkach treba posudzovať samostatne ohľadom každej zo splátok, premičacia doba plynie pri každom čiastkovom plnení odo dňa jeho splatnosti. Ak pri takto dojednanom plnení sa pre nesplnenie niektorého čiastkového plnenia stane splatný celý dlh, začne pre celý dlh plynúť premičacia doba odo dňa splatnosti nesplneného čiastkového plnenia (t.j. splátky). Splnením jednotlivých splátok dlh čo do príslušnej čiastky zaniká, úplne zanikne až splnením poslednej čiastky (poslednej splátky). Vo svojej podstate je dlh splátkami rozdelený do niekoľkých čiastkových, zreteľne oddelených a relatívne samostatných dlhov, ktoré majú určitú vzájomnú súvislosť a v celku predstavujú súhrnnú výšku pohľadávky. V prípade dojednania straty výhody splátok, ktorá sa prejaví v špecifickej zmluvnej sankcii

za omeškanie s niektorou zo splátok, dôjde k zosplatneniu celého zvyšku dlhu. Omeškaním splatnosti jednej splátky si tak dlžník privodí splatnosť aj všetkých budúcich splátok“.

130. V uznesení z 25. januára 2024 sp. zn. 5Cdo/2/2024 dovolací súd uviedol, že v spotrebiteľských vzťahoch môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaviedol nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ v postavení dodávateľa môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka v postavení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takého včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.

131. V uznesení z 26. júna 2024 sp. zn. 5Cdo/197/2024 dovolací súd v súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok uviedol, že zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaviedol nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ v postavení dodávateľa môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka v postavení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takého včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z ustanovenia § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (m. m. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

132. Výzvou zo dňa 17.10.2017 žalovaný výslovne uviedol, že „napriek našim predchádzajúcim písomným výzvam nebol uhradený dlh tak, ako bolo dohodnuté v zmluve č. 212272 zo dňa 14.10.2011 k hypotekárnemu úveru uzavretej s ČSOB (ďalej len „Zmluva“). Ku dňu 16.10.2017 predstavuje Váš dlh z omeškaných splátok uvedeného úveru čiastku 675.51 eur vrátane príslušenstva. DLH UHRAĎTE BEZODKLADNE na účet č. P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s variabilným symbolom 4014529894 a so špecifickým symbolom „30“. V opačnom prípade, prosím, berte na vedomie, že úver bude vyhlásený za splatný. Po vyhlásení úveru za splatný už nebude možné splácať úver v splátkach dohodnutých v zmluve a budete povinný uhradiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom - 27 702,62 eur, t.j. istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania a poplatky. Pokiaľ nebude dlh uhradený ani po vyhlásení splatnosti úveru, banka si uplatní svoju pohľadávku súdnou cestou alebo poverí jej vymáhaním externú spoločnosť. V prípade hypotekárneho úveru začne banka s výkonom záložného práva formou dražby založenej nehnuteľnosti.“

133. V zosplatnení zo dňa 17.10.2017 veriteľ uviedol: „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Vážená pani/Vážení pán, do dnešného dňa ste boli Československou obchodnou bankou, Q. už niekoľkokrát písomne vyzvaná/y, aby ste bez meškania zaplatili Váš splatný záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. 212272 zo dňa 14.10.2011 k hypotekárnemu úveru uzavretej s ČSOB (ďalej len „Zmluva“). Vzhľadom na skutočnosť, že ste aj naďalej v omeškaní s plnením Vašich záväzkov zo Zmluvy,

oznamujeme Vám, že ČSOB vyhlásila celý úver dňom 15.11.2017 za splatný. Týmto Vás vyzývame na bezodkladné zaplatenie celého dlhu z uvedeného úveru, ktorý ku dňu 16.11.2017 predstavuje sumu 27.584,42 eur vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov podľa Sadzobníka ČSOB. Na účet č. P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s variabilným symbolom 4014529894 a špecifickým symbolom „30“. Pokiaľ dlžná suma nebude uhradená, ČSOB pristúpi k jej vymáhaniu súdnou cestou alebo poverí jej vymáhaním externú špecializovanú spoločnosť. V prípade hypotekárneho úveru začne banka s výkonom záložného práva formou dražby založenej nehnuteľnosti.“.

134. Z uvedených listín jednoznačne vyplýva skutočnosť, že vo výzve pred zosplatením veriteľ výslovne uviedol, že „Ku dňu 16.10.2017 predstavuje Váš dlh z omeškaných splátok uvedeného úveru čiastku 675.51 eur vrátane príslušenstva. DLH UHRAĎTE BEZODKLADNE na účet č. P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s variabilným symbolom 4014529894 a so špecifickým symbolom „30“. Nakoľko splátka úveru bola vo výške 155,41 eur (v čase zosplatenia možno v inej výške ak došlo k zmene úrokovej sadzby) splatná do 15 dňa v mesiaci je zrejme, že dlh predstavuje súhrn viac ako troch splátok a znemožňuje tak určiť, pre splatnosť ktorej splátky má byť dlh zosplatený. Teda splatnosť splátok môže byť v rozmedzí minimálne od 16.07.2017 do 16.10.2017 a nie je možné určiť, v akej výške je splátka, pre splatnosť ktorej môže veriteľ uplatniť mimoriadnu splatnosť úveru a dlžník má možnosť zosplateniu zabrániť.

135. Rovnako aj v samotnom úkone zosplatenia nie je uvedené, pre splatnosť ktorej splátky veriteľ uplatnil svoje právo podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Teda ani z tohto úkonu nie je možné určiť, pre splatnosť ktorej splátky došlo k zosplateniu dlhu.

136. Neuvedením splátky, pre ktorú má nastať zosplatenie, teda veriteľ chce uplatniť právo podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, došlo k obchádzaniu práv dlžníka tak, aby mal vedomosť, pre ktorú splátku môže veriteľ dlh zosplatiť a uhradením ktorej splátky tak zabráni účinkom, že dlh sa stane splatným v celom rozsahu. Zároveň nebola uvedená ani výška splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu celého dlhu. Pritom súd zdôrazňuje, že dlžník má právo odvrátiť dlh úhradou splátky, pre ktorej omeškanie hrozí zosplatenie, pre odvrátenie práva veriteľa požadovať úhradu celého dlhu, nemusí uhradiť všetky omeškané splátky. Uvedená skutočnosť má podľa názoru súdu za následok, že nedošlo k celkovej splatnosti dlhu, pretože právny úkon označený ako „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“ zo dňa 17.11.2025 súd považuje za neplatný z dôvodu rozporu so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko predchádzajúca výzva neobsahovala označenie splátky, ktorú ak dlžník neuhradí, dlh sa môže stať splatným v plnom rozsahu a daný úkon ani len neoznačuje splátku, pre ktorej nezaplatenie sa stal splatný.

137. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení platnom v čase zosplatenia právneho úkonu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník") aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 87ad). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

138. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020 zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021 12.2. vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachováva všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení

postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, Občiansky zákonník ustanovuje pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné. 12.3. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. 12.4. Z dôvodovej správy k zákonu o bankách vyplýva, že zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále 34 Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021 zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. 12.5. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej príhode je primárne zásadná skutočnosť (ktorú nemožno opomíňať), že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (zákonnými podmienkami) platného postúpenia pohľadávky z úveru je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zák. č. 483/2001 Z. z.), aby nedošlo k jeho porušeniu. 12.6. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (do 30. júna 2011 - § 53 ods. 8), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. 12.7. Z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka však vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Inak povedané, právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je podľa citovaného ustanovenia časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

139. Aj po zmene ust. § 92 ods. 8 483/2001 Z. z. došlo k úprave, ktorá za vetu „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta“, bola doplnená veta „týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani

pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad)". Zmluva o úvere nebola uzavretá ani podľa zák. č. 129/2010 Z. z. ani podľa zákona 90/2016 Z. z. vzhľadom na ust. § 28 ods. 1 a 2 cit. zák.. Ani ust. § 92 ods. 8 483/2001 Z. z. po doplnení neumožňuje postúpiť na inú osobu, najmä osobu ktorá nie je bankou, nesplattnú pohľadávku.

140. Nakoľko nedošlo k predčasnej splatnosti úveru, podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. bolo možné postúpiť pohľadávku banky len v rozsahu, v ktorom bola splatná. Pretože právny predchodca žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 21851000220 zo dňa 06.06.2018 v znení Doplňujúcej zmluvy k postúpeniu pohľadávok č. 21851000220 zo dňa 06.06.2018 uzatvorenej medzi postupcom Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postupoval podľa Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok celú pohľadávku zo zmluvy 212272, zmluva o postúpení pohľadávky je v tejto časti podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor s ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.. Tým žalovaný 1/ nemohol vstúpiť do práv záložného veriteľa.

141. Žalovaný 1/ teda nebol nositeľom pohľadávky, nebol záložným veriteľom a nemohol byť navrhovateľom dražby ani opakovanej dražby na dražbe dňa 06.11.2023 v salóniku Cabinet na prízemí hotela BOUTIQUE HOTEL DUBNÁ SKALA v Žiline o 15:15 hod., ktorá je vedená v centrálnom registri dražieb dňa 27.09.2023 pod č. NCRdr 1978/2023 a súd preto určil, že dražba je podľa § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z. neplatná pre rozpor s ustanovením § 7 ods. 1 a násl. zák. č. 527/2002 Z. z., nakoľko žalovaný 1/ nemohol neplatnou zmluvou o postúpení pohľadávky vstúpiť do práv záložného veriteľa a navrhnúť dražbu.

142. Súd zdôrazňuje, že nakoľko dražba sa konala dňa 06.11.2023, žaloba bola podaná na súd dňa 01.02.2024, bola podaná vo všeobecnej trojmesačnej prekluzívnej lehote. Zároveň z dôvodu, že žalobcovia ako vlastníci zálohu vykonaním dražby stratili vlastnícke právo k predmetu zálohu, ktorý bol predmetom verejnej dražby, súd oprávnenými osobami podľa § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z., pretože žalovaný 1/ navrhol dražbu hoci nebol oprávnenou osobou dražbu navrhnúť, žalovaný 2/ nemal takúto dražbu vykonať a žalovaný 3/ nemohol na základe takejto dražby nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu dražby. Na rozhodnutí súdu nič nemôže zmeniť ako skutočnosť, že vlastníci predmetu dražby neumožnili vykonať ohliadku predmetu dražby, nakoľko sa nejedná o dôvod neplatnosti podľa § 21 ods. 6 zák. č. 527/2002 Z. z. z dôvodu oneskoreného začatia dražby.

143. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

144. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

145. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcom 1/ až 4/ nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 1/, ktorý bol navrhovateľom dražby, ktorý svojou činnosťou vyvolal dražbu a s dražbou spojené následky. Vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/, tých súd neviazal na zaplatenie trov konania vzhľadom na skutočnosť, že nemali ako vedieť o neplatnosti dražby a dôvodoch pre neplatnosť dražby, teda z osobitných dôvodov súd pre nepriznanie ich povinnosti nahradit' trovy konania aplikoval ust. § 257 CSP.

146. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

sa týkajú procesných podmienok,

sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).